

Година ХСП

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ



*Оправдање
вером*

Октобар - Децембар 2017

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За обнову седишта цркве у Арђенини
- 5 Лутер - човек свог времена
- 10 Проблем греха
- 15 Божји план за наше спасење
- 20 Исус Христос - наша једина нада
- 25 Прилог прве суботе:
Литература за мисионска поља
- 30 Оправдање вером
- 31 Вера која нас оправдава
- 36 Позив на покајање
- 41 Опроштај
- 46 Прилог прве суботе:
За цркву у Нејалу
- 51 Од Бога рођени
- 52 Посвећење
- 57 Праведност данас
- 62 Потпуни у Христу
- 67 Од поноћи до свитања
- 72 Вест трећег анђела у стварности
- 77 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСIII

Број 4

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Излази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Стеван Тодоровић

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел. Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Пре 500 година, монах по имену Мартин Лутер издао је 95 теза, и тиме најавио велико протестантско пробуђење и започео покрет реформације у црквама свог времена. Он је довео у питање многе тачке веровања и праксе које су толико дуго година биле држане, а Христа Спаситеља истакао је у први план хришћанске вере. Лутер је започео покрет који је многе навео да проучавају Писмо. Данас многи хришћани имају различита мишљења и дискусије о Христу и Његовом животу на земљи. Док многи расправљају о томе шта је Христова праведност, Бог данас тражи људе који ће својим свакодневним животом свету показати Његову праведност.

"Није довољно износити само аргументе у одбрану истине. Најупечатљивији доказ о њеној вредности види се у побожном животу њених поборника, без тога и најубедљивије излагање неће имати тежину преломног утицаја на слушаоце; јер се наша снага налази у повезаности са Богом посредством Светог Духа." – *The Review and Herald, March 20, 1888.*

"Обезбеђена су изобилна средства да сви они који желе да живе побожним животом могу добити благодат и снагу кроз Исуса, нашег божанског Искупитеља... Божје слуге треба да црпе мир и снагу из извора њихове снаге, и чинећи тако, наћи ће живот пун среће и мира... Цело биће мора бити посвећено Богу, јер наш драгоцени Спаситељ никада не прихвата подељено срце. Наше склоности и жеље морају бити под контролом Духа Божјег, и тада ћемо бити оснажени за добру борбу вере." – *That I May Know Him, 92.*

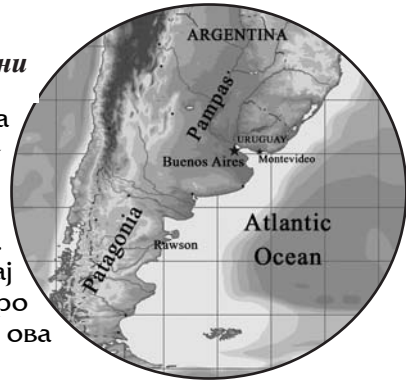
"(Христос) је рекао преко уста свог љубљеног ученика: 'Ево ћу доћи скоро!' Јован одговара: 'Да, дођи, Господе Исусе!' Исус је ове речи изговорио да би опоменуо и охрабрио свој народ, па, зашто их не бисмо послушали? Господ је напоменуо да ће верне слуге бити будне и да ће Га чекати." – *Reflecting Christ, 258.*

Наша је усрдна молитва Богу да, док будемо проучавали лекције за ово тромесечје, следимо вођство Његовог Духа и Христова праведност постане и наша. Када се будемо потпуно предали Божјем вођству, Он ће нас искористити као своја оруђа да људима око нас ширимо дивне вести о Христу, нашем личном Спаситељу, и тиме убрзамо Његов долазак. Доживимо дубље искуство, вратимо се Господу целим срцем, признајмо своје недостатке, задобијмо уверење да су нам греси опроштени и дозволимо Му да нас очисти, како би Његова праведност могла постати наша.

Одсек за субојћну школу љри Генералној Конференцији

*Дар њрве субојше
за обнову седишта јужне
јужноамеричке Уније у Арђенијини*

Јужна јужноамеричка Унија РПАСД обухвата Аргентину, Парагвај и Уругвај. Седиште Уније налази се у Аргентини, која броји скоро 41,5 милиона становника. Парагвај има 6,8 милиона, а Уругвај 3,4 милиона, што укупно чини скоро 52 милиона људи којима служи ова Унија.



Република Аргентина је друга највећа земља Јужне Америке и осма по величини у свету. Већина Аргентинаца (76,5%) су римокатолици, 11,3% су религиозно неодређени, 9% чине протестанти (већином пентекосталци), а мање од 2% чине верници других религија.

РПАСД је у ову земљу доспео 1927. године, доласком нашег брата Еугенија Лајковског и његовим сусретом са неколицином браће из Бесарабије, који су у Аргентину стигли пре њега. Они су са ентузијазмом формирали малу групу за богослужење. Њихова прва конференција одржана је у граду Сан Николас, 1930. године, уз крштење неколико душа и организацију колпортерског дела са неколико страних радника. 1936. године тамо је посвећен први молитвени дом.

Од тада је прошло много година, и данас зграда која служи као седиште Уније у Буенос Ајресу, главном граду, озбиљно пропада. Хитно је потребно генерално реновирање и проширење тог објекта, како би се обезбедио нов административни центар, конференцијска сала за течајеве здравља и кувања, и бољи смештај за браћу која нас посећују. У овим последњим данима потребно је да се дело Божје достојно изложи овако бројној популацији. Економски услови овде нису били најбољи у протеклих неколико година, стога апелујемо на браћу широм света да уједине своје руке са нама и помогну нам у финансирању овог пројекта.

Надамо се да ће, док буду читали нашу молбу, верници широм света разумети нашу велику и хитну потребу и љубазно одговорити на њу. Унапред вам се захваљујемо на вашој срдечној великодушности.

Ваша браћа из јужне јужноамеричке Уније

Луџер - човек свој времена

"Гле, ко се њоноси, његова душа није љрава у њему; а љраведник ће од вере своје жив биџи." – Авакум 2:4.

"Ревносан, ватрен и побожан, не познајуџи никакав други страх осим страха пред Богом, и признајуџи за темељ у стварима вере једино Свето Писмо, Луџер је био човек свога доба; преко њега је Бог извршио велико дело за реформацију цркве и просветљење света." – *Велика борба, 102.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 102-123; 169-177.*

Недеља

1. окџобар

1. ЛУТЕР ПРОНАЛАЗИ СВЕТЛОСТ

а. Која парабола илуструје искуство Мартина Луџера када је први пут пронашао Библију? Матеј 13:44-46.

.....

"Кад је Луџер једнога дана прегледао књиге у универзитетској библиотеци, открио је једну Библију на латинском... Пре тога, слушао је на јавним богослужењима читање појединих делова јеванђеља и посланица, и претпостављао да је то цео садржај Светих списа. Сада је први пут угледао Библију у целини. Са страхопоштовањем и чуђењем окретао је свете странице; срце му је устрептало, а пулс радио брже док је читао речи живота." – *Велика борба, 104.*

б. Какав је ефекат дубоко проучавање Речи имало на Луџера? Псалам 119:130; Јеремија 15:16.

.....

"Онај који једном окуси Христову љубав, тај непрекидно чезне да добије више, али и не тражи ништа друго. Њега не привлаче богатства, почаст и задовољства овог света. Његово срце стално чезне да добије што више од Христа." – *Жеља векова, 164.*

2. СВЕТЛОСТ СЕ ПРОЛАМА КРОЗ ТАМУ

- a. Док је Лутер даље проучавао Библију, какво је убеђење осећао у погледу свог живота? Исаија 6:5.**

"Анђели послати с неба били су поред (Лутера), а зраци видела са Божјег престола откривали су његовом разуму блага истине. Увек је страховао да ће увредити Бога, а сада га је као никада раније савладало дубоко убеђење о сопственој грешности.

"Озбиљна тежња да се ослободи греха и нађе мир у Богу коначно га је навела да ступи у манастир и да се посвети монашком животу."
– *Велика борба, 104.*

- b. Док је Лутер тежио да нађе опроштај и мир кроз болна дела покре, чему је Бог покушавао да га научи? I Тимотију 1:15.**

"Побожни Штаупиц отворио је Божју Реч Лутеровом уму и препоручио му да одврати пажњу од самога себе, да престане размишљати о бескрајном мучењу којим ће, наводно, Бог казнити преступнике свог закона и да уместо тога гледа на Исуса, свога Спаситеља који прашта грехе. 'Уместо да мучиш себе због својих греха, баци се у Спаситељево наручје. Уздај се у Њега, у праведност Његовог живота, у помирење захваљујући Његовој смрти... Слушај Сина Божјег. Он је постао човек да би и теби осигурао божанску милост. Љуби Га, јер је Он најпре тебе љубио.'" – *Велика борба, 105.*

- c. Која суштинска библијска истина је Лутеру постала јасна, док се на својим коленима пењао Пилатовим степеницама? Римљанима 1:17.**

"Један нови папин декрет обећавао је опроштење свима онима који се на коленима успну уз такозване 'Пилатове степенице', којима је, како се говорило, наш Спаситељ силазио када је напустио римску судницу и које су, наводно, неким чудом из Јерусалима пренете у Рим. Једнога дана Лутер се побожно пењао уз те степенице, када се изненада зачуо један глас сличан грмљавини: 'Праведник ће од вере жив бити' (Римљанима 1:17). Постиђен и уплашен, скочио је на ноге и побегао са тог места. Овај навод из Библије никад више није престао да делује на његову душу. Од тада је јасније него икада раније схватао колика је заблуда да се спасење може заслужити људским напорима, и увидео потребу непрекидне вере у Христове заслуге." – *Велика борба, 106, 107.*

3. СПАСЕНИ БЛАГОДАЋУ, КРОЗ ВЕРУ

- a. Када је 1517. године Лутер објавио 95 теза против моћи опроштајница, како је он научавао да својим делима човек не може да купи опроштај? Галатима 2:16; Дела 20:21.**

"Лутер... је указивао народу на одвратни карактер греха и учио да је човеку немогуће да сопственим делима умањи кривицу или избегне казну. Само покајање пред Богом и вера у Христа могу спасити грешника. Божја милост се не може купити; она је бесплатни дар од Бога. Саветовао је народ да не купује опроштајнице већ да вером гледа у распетог Искупитеља. Причао им је сопствено болно искуство, како је узалуд настојао да спасење осигура понижавањем и покајничким мучењем тела, и уверавао је своје слушаоце да је мир и радост нашао тек онда кад је одвратио поглед од себе самога и поверовао у Христа." – *Велика борба, 110.*

- b. Како и кроз кога једино бивамо спасени од греха? Римљанима 1:16; Ефесцима 2:8-10.**

"Истакнуте (Лутерове) тезе су показале да власт за опраштање греха и ослобађање од казне никада није била поверена папи, нити било којем другом човеку... Реформатор је јасно приказао и чињеницу да је Христово јеванђеље најдрагоценије благо цркве и да се Божја милост, откривена у њему, бесплатно пружа свима који је траже покајањем и вером." – *Велика борба, 110.*

- c. Од кога добијамо спасоносну веру у Исуса и како је можемо још учврстити? Римљанима 10:9; Лука 17:5.**

"Вера која нас оспособљава да примимо Божје дарове, и сама је дар, од којег је извесна мера усађена у свако људско биће. Она расте кад се вежба у примању Божје Речи. Да бисмо ојачали веру, морамо је често доводити у додир с Речју." – *Васпитуање, 226.*

"Браћо, ви сте сами себе толико васпитали у сумњама и преиспитивањима, да морате да образујете своје душе у погледу вере. Морате да говорите о вери, да живите вером, морате да испољавате веру, како бисте имали више вере." – *Faith and Works, 78.*

4. ПИСМО - ТЕМЕЉ НАШЕ ВЕРЕ

a. Који је Лутеров став према ауторитету Писма постао суштинско начело реформације? Колошанима 2:8; Исaiја 8:20.

"(Лутер) је одлучно изјавио да хришћани не треба да примају никакву другу науку сем оне која се темељи на ауторитету светих списа Библије. Ове речи су погађале у сам темељ врховне папске власти, и представљале битни принцип реформације." – *Велика борба, 107.*

b. У свом напору да се супротстави утицају Лутерових учења, 1529. године немачки цар припремио је декрет који ће стати на крај верској слободи и повратити ауторитет Римокатоличкој цркви. Која два принципа садржана у протесту немачких кнезова против овог декрета представљају суштину протестантизма? Дела 4:18-20; 5:28,29; Матеј 15:8,9.

"Начела овог чувеног протеста представљају суштину протестантизма. Протест је посебно био уперен против двеју људских злоупотреба у погледу вере; прва је уплитање грађанске власти у питања вере и савести, а друга је самовоља и тиранија од стране црквеног ауторитета. Насупрот овим злоупотребима, протестантизам уздиже снагу савести изнад световне власти, а ауторитет Божје Речи изнад ауторитета видљиве цркве. На првом месту он земаљским владарима пориче право да се мешају у оно што је божанско, изјављујући заједно са пророцима и апостолима: 'Већма се треба Богу покоравати неголи људима.' У присуству круне Карла V, он уздиже круну Исуса Христа. Он иде и даље, истиче непогрешиво начело да свако људско учење мора да се потчини Речи Божјој.' Подносиоци протеста су, осим тога, истакли своје право да своја верска осведочења о истини могу слободно испољавати, и да оно што Реч Божја учи могу не само веровати и сами спроводити у живот, него и другима проповедати, поричући свештеницима и грађанским властима право да се у то мешају. Протест у Шпајеру био је озбиљно сведочанство против верске нетрпељивости и одлучна одбрана права сваког појединца да служи Богу према својој савести." – *Велика борба, 175, 176.*

"Сотонина тактика у борби против Бога и Његове Речи није се ни у чему променила; он се још увек, као што је то чинио и у шеснаестом веку, противи да Свето Писмо постане правило вере и живота. И данас се много одступа од учења и прописа Библије и зато је неопходно вратити се великом начелу протестантизма – Библија и само Библија као правило вере и дужности." – *Велика борба, 176.*

5. РЕЧ ДОНОСИ ЖИВОТ ДУШИ

- a. **Шта Божја Реч чини за оне који је слушају или читају? Псалм 119:103,104.**
- b. **Како су Лутерова учења у погледу Божје Речи утицала на оне које је он подучавао? Римљанима 10:17; Јеврејима 4:12.**

"Божја Реч којом је Лутер проверавао свако учење и сваки захтев, била је као мач оштар с обе стране, који је крчио себи пут до срца људи. Свуда се будила жеља за духовним напретком. Свуда се осећала глад и жеђ за правдом, што вековима није био случај. Поглед народа, тако дуго усмераваан на људске обреде и земаљске посреднике, сада је у покајању и вери управљен само на Христа и то распетога." – *Велика борба, 113.*

- c. **Шта ће се догађати док будемо проучавали и извршавали Божју Реч? Јован 17:17.**

"Свети списи представљају велику покретачку снагу за преображај карактера... Реч Божја, ако се проучава и слуша, може снажно да делује на срца потискујући све несвете особине. Свети Дух долази да нас осведочи о нашој грешности, а вера која се буди у срцу делује кроз Христову љубав и чини нас Њему сличнима у телу, души и духу. Тек тада нас Бог може употребити да Његову вољу вршимо. Сила која нам је споља дана делује изнутра, нагонећи нас да истину коју смо примили преносимо и на друге." – *Христове очишћене поуке, 73.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Лутер реаговао када је први пут пронашао Библију?
2. Која заблуда је Лутеру постала јасна док се пењао Пилатовим степеницама?
3. На који једини начин грешник може бити спасен?
4. Како можемо наставити да подржавамо и уздижемо суштину протестантизма и данас?
5. Какву улогу свети списи имају у преображају карактера?

Проблем греха

"Јер сви сагрешилише и изгубили су славу Божју." – Римљанима 3:23.

"Целокупна људска породица прекршила је Божји закон, и као преступник закона, човек је неповратно изгубљен. Он је сада Божји непријатељ и нема снаге да учини ништа добро." – *Одабране њоруке 1, 306.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Папирјарси и њороци, 22-39.*

□ *Недеља*

8. октобар

1. БОЖЈА НАМЕРА ЗА ЧОВЕЧАНСТВО

а. По чијем облику су створени Адам и Ева, и са којом намером? I Мојсијева 1:26,27,31; Исаија 43:7.

"Кад је Адам изашао из Створитељевих руку, био је по својој физичкој, менталној и духовној природи сличан своме Творцу. 'Створи Бог човека по своме облику' (I Мојсијева 1:27); Божја намера је била да што дуже човек живи, потпуније открива овај лик – потпуније одсјајује славу Створитељевоу. Сви његови таленти могли су се развијати; требало је да се величина и снага тих талената стално повећавају." – *Васиљиање, 12.*

б. Иако наши прародитељи нису носили вештачку одећу, шта их је ипак покривало као знак њихове чистоте? Псалм 104:1,2 (упореди са: II Мојсијева 34:29).

"Безгрешни пар није имао на себи вештачких хаљина; они су били заогрнути плаштем светлости и славе, одећом какву носе и анђели." – *Папирјарси и њороци, 19.*

"Бого рухо невиности носили су наши прародитељи кад их је Бог наставио у светом Едему. Они су живели у савршеном складу са вољом Божјом. Сва њихова љубав и сва њихова најлепша осећања била су посвећена њиховом небеском Оцу. Дивна и за око пријатна светлост, светлост која долази од самог Бога, окружавала је овај свети пар. Те хаљине светлости биле су симбол њихове духовне одеће – небеске невиности. Да су остали Богу верни, били би заувек одевени у то рухо." – *Христове очиљедне њоруке, 277.*

2. ТЕСТ ЉУБАВИ

a. У ком смислу су наши прародитељи били слободни да изврше божанску намеру за њих? V Мојсијева 30:19.

"Наши прародитељи, мада створени невини и свети, нису били лишени могућности да погреше. Бог им је дао слободну вољу и учинио их бићима способним да цене мудрост и благонаклоност Његовог карактера и правичност Његових захтева, и да потпуно слободно одлучују: да ли ће Му указати или пак ускратити своју послушност..."

"Бог је могао да створи човека тако да би му било немогуће прекршити Његов закон; Он је могао задржати Адамову руку да не додирне забрањени плод, али у том случају човек не би имао слободну вољу, не би био слободно морално биће, већ само послушна машина. Без слободног избора, његова послушност не би била добровољна, већ присилна. Он не би могао слободно да развија свој карактер." – *Папирјарси и њороци, 22, 23.*

b. Кроз какав тест оданости су наши прародитељи прошли? I Мојсијева 2:16,17.

"Кад су Адам и Ева настањени у прекрасан врт, имали су све што су могли пожелети и што им је било потребно за срећу. Али Бог је у својој премудрости одлучио да провери њихову оданост пре него што их препусти вечној сигурности. Они су имали Његову наклоност, и Он је разговарао с Њима и они с Њим. Ипак, Бог није преселио зло изван њиховог домаћаја. Сотони је било допуштено да их куша. Ако се одупру кушању, биће у непрекидној милости Бога и небеских анђела." – *The Story of Redemption, 24.*

c. Опиши како су наши прародитељи испољили непослушност према Богу. II Коринћанима 11:3; I Мојсијева 3:1-6.

"Сотона је светом пару тако приказао ствар као да преступ Божјег закона доноси човеку корист и срећу. Зар не чујемо и данас сличне варљиве закључке? Многи говоре о скучености оних који се покуравају Божјим заповестима, док за себе тврде да имају много шире погледе и уживају знатно већу слободу. То у ствари није ништа друго него одјек кушачевих речи изговорених још у Едему: 'У онај дан кад окусите с њега' – кад преступите Божју заповест – 'постаћете као богови'." – *Папирјарси и њороци, 30, 31.*

3. ГРЕХ И ЊЕГОВЕ ПОСЛЕДИЦЕ

a. Како Библија дефинише грех? I Јованова 3:4.

"Дефиниција греха је јасно дата у Речи Божјој: 'Грех је безакоње' – преступ закона, и то је наше једино објашњење; он је отеловљење начела које је у непријатељству са великим законом љубави на коме се заснива божанска владавина." – *Велика борба, 434.*

b. Која трагична последица греха је задесила човечанство? I Мојсијева 3:19,23; Римљанима 5:12.

"Божја намера није била да свети пар зна за зло, чак ни у најмањој мери. Он им је пружао добро без икаквих ограничења, а зло потпуно ускратио. Међутим, они су, на супрот Његовој заповести, јели плод са забрањеног дрвета, а сада су морали наставити и даље да једу те плодове – знаће шта је зло – у току целог свог живота. Од тог времена је људски род имао да буде салетан сотониним кушањима. Уместо срећног занимања које им је првобитно било намењено, живот пун брига и патњи биће њихова судбина. Биће изложени разочарању, болу и тузи, и најзад ће морати да умру." – *Паџријарси и ѿрорци, 35, 36.*

c. До које додатне последице на људску природу је довео пад у грех? Римљанима 3:12; 7:14,18; 8:7.

"Адаму и Еви, после учињеног прекршаја... стављено је до знања да је њихова природа толико изопачена грехом да им је услед тога умањена снага којом би се могли супротставити злу и да би само сотони отворили пут да им успешније приђе. Док су били у стању невиности они су подлегли искушењу; а сада, свесни своје кривице, имали би много мање снаге да се сачувају." – *Паџријарси и ѿрор., 38.*

"Последица једења рода с дрвета познавања добра и зла види се у искуству сваког човека. У људској природи постоји склоност према злу, сила којој човек сам не може да се одупре." – *Васџиџање, 24.*

"Сам од себе он није у стању да препозна грех, нити је у стању да цени и поприми божанску природу. Када би му се она ставила на дохват руке, у његовом телесном срцу не би се нашло ништа што би пожелело да је задобије." – *Одабране ѿорукe 1, 325.*

4. ХАЉИНЕ ОД СМОКВИНОГ ЛИШЋА

- a. Након што су постали свесни губитка своје невиности и светлости која је била њен симбол, шта су Адам и Ева учинили покушавајући да прикрију своју голотињу? Да ли су њихова покривала била прихватљива? I Мојсијева 3:7,8 (упореди са Откр. 3:17).**

"Својим падом у грех (наши прародитељи) пресекли су своју везу са Богом и светлости која их је до тада окружавала нестало је. Наги и посрамљени, покушали су да небеско рухо надокнаде покривалом сплетеним од смоквиног лишћа." – *Христове очиљедне поуке*, 277, 278.

- b. Како у духовном смислу грешници себи праве хаљине од смоквиног лишћа још од пада у грех? Римљанима 10:3.**

"То је исто оно што преступници закона Божјег не престају да чине од дана кад су Адам и Ева први пут отказали послушност. Они плету покривала од смоквиног лишћа да би покрили своју голотињу проузроковану преступом. Они носе рухо које су сами направили, – покушавају сопственим делима да покрију своје грехе и да се на тај начин учине угодним Богу." – *Христове очиљедне поуке*, 278.

- c. Која обмана нас наводи да сматрамо како можемо себе учинити Богу прихватљивим? Јеремија 17:9; Исаија 64:6.**

"Многи су обманути у вези са стањем у којем се налази њихово срце. Не увиђају како је природно срце варљиво више од ичега и непоправљиво опако. Загрћу се властитом праведношћу и задовољавају се достизањем људских мерила карактера која су сами поставили, али како је страшан њихов неуспех кад не успевају достићи божанско мерило; сами од себе не могу удовољити Божјим захтевима..."

"Целокупна људска породица прекршила је Божји закон и као преступник закона човек је неповратно изгубљен. Он је сада Божји непријатељ и нема снаге да учини ништа добро. 'Јер телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божјем нити може' (Римљанима 8:7)." – *Одабране поуке* 1, 306.

5. ЦЕО СВЕТ КРИВ ПРЕД БОГОМ

a. **Како је цео људски род претрпео неуспех у извршавању Божје првобитне намере? Римљанима 3:23.**

b. **Као стандард праведности, којој сврси служи Божји закон? Римљанима 3:19,20; Галатима 3:24.**

"Закон стоји чврсто, и правда строго упућује грешника на његове свете захтеве. Намена закона није да спасе грешника, нити да прашта, већ да осуди. Он не може бити промењен како би се прилагодио човеку у његовом грешном стању. Како онда Божја правда може бити задовољена, а Његова наклоност придобијена? Не делима; 'јер се делима закона ниједно тело неће оправдати пред Њим.' Грешник у својој сопственој снази не може удовољити захтевима Божјим." – *The Signs of the Times, July 31, 1901.*

c. **Које питање се јавља међу грешницима још од пада у грех, и који је једини одговор на њега? Јов 9:2; 25:4-6; Јован 1:29.**

"У свакој заједници налазе се душе које су незадовољне. Оне сваке суботе треба да чују нешто што ће им помоћи на путу спасења и научити их како да постану бољи хришћани. Важна ствар коју они треба да знају јесте: Како грешник може бити оправдан пред Богом? Представите им пут спасења у својој једноставности. Уздигните Исуса као грешникову једину наду." – *The Review and Herald, October 7, 1909.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Са каквом намером је Бог створио човека?
2. Зашто је било важно да се човечанству дозволи слобода у избору да служи Богу?
3. Ком грешном стању смо сви изложени, будући одвојени од Бога?
4. Како ја могу бити крив што себи правим хаљине од смоквиног лишћа?
5. У коме једино могу наћи наду за своје грешно стање?

Божји план за наше спасење

"И људско све се крвљу чисти по закону, и без проливања крви не бива очишћење." – Јеврејима 9:22.

"Кроз Христа човеку је пружена могућност обнове и помирења. Крст Голготе премостио је јаз који је створио грех." – *Одабране њоруже 1, 349.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Патријарси и њорози, 40-57.*

☐ *Недеља*

15. октобар

1. ПЛАН ИСКУПЉЕЊА ОТКРИВЕН

а. Које обећање о искупљењу је Бог дао Адаму и Еви? I Мојсијева 3:15; Галатима 3:16.

"(Небески анђели) су уверавали Адама и Еву да, и поред њиховог великог греха, неће бити потпуно препуштени сотониној власти. Син Божји се понудио да их својом смрћу искупи од казне коју су заслужили својим прекршајем. Биће им дато извесно време кушања и пробе, па ће покајањем и вером у Христа моћи поново да постану деца Божја." – *Патријарси и њорози, 44.*

б. Која преображујућа благодат је садржана у обећању о искупљењу, и зашто је то неопходно? Галатима 3:14; Јован 3:5.

"Само милост коју Христос усађује у душу рађа у човеку непријатељство према сотони. Без ове благодати која препорађа и обнавља душу, човек би остао сотонин роб – слуга увек спреман да ради оно што му он нареди. Али кад једна душа прихвати нова начела живота онда настаје борба тамо где је до тада владао мир. Снага коју само Христос даје човеку оспособљава га да се одупре насилнику и узурпатору. Свака душа која према греху, уместо љубави испољава гнушање и одвратност, свака душа која страстима које теже да за господаре њоме пружа отпор и побеђује их, показује тиме да у њој делује оно начело које долази одозго с неба." – *Велика борба, 446.*

2. ОДОБРЕН САМО ЈЕДАН ПЛАН

a. Који је суштински елемент у плану спасења и шта он означава? Јеврејима 9:22; III Мојсијева 17:11.

"Христос је Јагње које је заклано од постанка света. Многима је било тајна зашто се у старом завету захтевало тако много жртава, зашто је тако много крвавих жртава било положено на жртвеник. Међутим, велика истина која је морала бити уздигнута пред очима људи, уписана у њихов ум и у њихово срце била је да 'без проливања крви не бива опроштење' (Јеврејима 9:22). Свака крвава жртва приказивала је 'Јагње Божје које узме на се грехе света' (Јован 1:29)." – *Our High Calling*, 47.

b. Шта показује да Каин није целим срцем прихватио божански план? I Мојсијева 4:3-5.

"(Каин и Авел) су знали да приношење жртава у ствари изражава веру у Спаситеља који је самим жртвама сликовито приказан, и признање да за опроштај греха у потпуности зависе од Њега; а знали су исто тако да прилагођавањем том божанском плану предвиђеном за њихово искупљење пружају доказ о свом покоравану Божјој вољи. Без проливања крви није било опроштаја греха; и они су жртвовањем прве младунчади из својих стада имали да покажу своју веру у Христову крв као обећану жртву испаштања и помирења. Осим тога, имали су да приносе Господу и прве плодове земље као жртву захвалности." – *Папирјарси и њороци*, 49.

c. Шта је Бог рекао Каину у погледу божанског плана, и шта је Каин својим одговором открио о себи? I Мојсијева 4:6-8.

"(Каин) је сматрао да су његови лични планови бољи и да ће се Господ сложити са његовим закључцима. Својим приносима није признавао зависност од Христа. Сматрао је да је Бог неправедно и грубо поступио према његовом оцу Адаму када га је истерао из Едема. Сама помисао да преко жртава треба да му стално пред очима лебди грех и да приносећи крв закланог јагњета треба да изрази или призна своју зависност од силе која је изван њега, била је мучење за поносити Каинов дух." – *Свед. за њроповеднике*, 57.

3. САМОПРАВЕДНОСТ ОСУЈЕЂУЈЕ БОЖЈИ ПЛАН

а. Која Исусова парабола илуструје заблуду поуздања у себе ради оправдања? Лука 18:9-14.

"Фарисеј је пошао у храм да се помоли, али не зато што је осећао да је грешник коме је потребан опроштај, већ само зато да би разметљиво истакао своје заслуге и добио похвалу. Он је своју молитву сматрао актом који ће га препоручити Богу." – *Христiјове очигледне њоуке, 121.*

б. Како овај став обезвређује Божју благодат и зашто? Галатима 2:21.

"Фарисеј и цариник представљају две велике групације људи у које се деле сви они који у молитви излазе пред Бога. Њихови први представници била су два прва детета рођена на овом свету. Каин се осећао праведним, и пред Бога изашао само са жртвом захвалницом. Он није признавао ни грех ни потребу за милошћу. Међутим, Авел је дошао с крвљу која је упућивала на Јагње Божје. Дошао је као грешник, признајући да је изгубљен и да му је једина нада у незаслуженој љубави Божјој. Бог је са одобравањем погледао на његову жртву, а на Каинову није. Осећање да нам је Бог потребан и признавање сопственог сиромаштва и греха први су услов да будемо примљени код Бога." – *Христiјове очигледне њоуке, 123.*

с. На који начин је овај уобичајени став испољен у скоро свакој лажној религији? Римљанима 10:2,3.

"Највећи део света припада оној групацији поклоника који се поводе за Каиновим примером; јер се скоро све лажне религије заснивају на истом принципу – да човек може обезбедити спасење личним напорима. Многи тврде да људском роду није потребно спасење, него развој – да би се сам могао оплеменити, уздићи и препородити. Као што је Каин мислио да може обезбедити божанско одобравање и приносом који је представљао жртву без крви, тако се и ови надају да ће уздићи човечанство до Божјег узора без жртве испаштања и помирења. Каинов случај показује шта је последица таквог схватања, шта човек неминовно постаје ако се одвоји од Христа. У човеку нема снаге којом би могао сам да се обнови и препороди, јер човечанство не тежи горе ка оном што је божанско, већ доле ка оном што је сотонско." – *Папирџарси и њороци, 51, 52.*

4. БОЖАНСКО ПОРЕКЛО ПЛАНА

a. Шта показује да план искупљења потиче од Бога, а не од човека? I Јованова 4:19.

b. Којим једноставним језиком апостол Павле описује дар искупљења? Ефесцима 2:8.

"Господ је видео наше пало стање; видео је нашу потребу за милошћу и, будући да је љубио наше душе, дао нам је милост и мир. Милост значи наклоност према ономе који је не заслужује, ономе који је изгубљен. чињеница да смо грешници не одваја нас од Божје милости и љубави, али чини апсолутно нужним испољавање Његове љубави према нама како бисмо могли бити спасени." – *Одабране њороче 1, 332.*

c. У погледу обећања о искупљењу, чему нас уче хаљине од коже којима је Бог снабдео наше прародитеље? I Мојсијева 3:21; Исаија 61:10.

"За Бога је то част што прима у загрљај љубави грешна људска бића која се кају, чисти их од греха, превија њихове ране и облачи их у хаљине спасења." – *Пророци и цареви, 455.*

"Никакво овоземаљско одело, никакво покривало од смоквина лишћа неће имати на себи они који седају са Христом и анђелима за вечеру свадбе Јагњетове.

"Само плашт правде који је сам Христос обезбедио за нас може нас учинити прикладним да се појавимо у присутности Божјој. Овим плаштом – одећом своје правде – огрнуће Христос сваку верну и истински покајану душу." – *Христове очиљедне њороче, 278.*

"Обесхрабрена и духом клонула душо, охрабри се, чак и ако си живела у греху. Немој мислити да ти Бог можда неће опростити преступе и дозволити да Му се приближиш. Бог је у Христу већ учинио први корак. Док си ти још била у побуни против Њега, Он је пошао да те тражи. Срца пуног пастирске нежности и љубави Он је оставио деведесет и девет и пошао у пустињу да тражи ону што се изгубила. Душу, изударану и рањену, душу која је већ на рубу пропасти, Он узима у своје наручје и с божанском љубављу и радошћу носи је у сигуран тор." – *Христове очиљедне њороче, 156.*

5. МЕРА БОЖЈЕ ЉУБАВИ

а. Докле досеже помирење које је Бог обећао кроз Христа? Јован 3:16; II Коринћанима 5:19.

"Правилну представу о Божјем карактеру можемо стећи једино дубоким размишљањем о великом плану искупљења. И дело стварања било је испољавање Његове љубави; али бескрајна дубина божанске добротe и саосећања откривају се једино у даровању Христа за спасење палог и изгубљеног људског рода. 'Јер Богу тако омиле свет да је и Сина својега јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.' Тек када је Христос одржао Божји закон и потврдио његову праведност, грешнику је омогућен опроштај. Дарован је најскупоценији дар који је небо могло дати да Бог остане 'праведан и да правда оног који је од вере Исусове.' Захваљујући управо том дару људи су из унижености изазване грехом и понора пропасти уздигнути, да поново постану Божја деца. Тако, каже апостол: 'примисте Духа посиначкога, којим вичемо: Ава, Оче!' – *V Сведочанство*, 692,693.

б. Како је Исус величанствено приказао Божју бригу и љубав за сваког човека? Матеј 18:11-14.

"Исус нас појединачно познаје и дирнут је осећањем наше слабости. Он нас све по имену познаје. Он зна кућу у којој живимо, имена свих који се у њој налазе. Он у одређеним тренуцима даје упутства својим слугама да иду у одређену улицу у одређеном граду, у ту и ту кућу, и нађу једну од Његових оваца.

"Исус тако потпуно познаје сваку душу као да је то једна једина душа ради које је Он умро. Невоља сваке душе погађа Његово срце." – *Жеља векова*, 467.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта би се догодило да нема обећања о искупљењу?
2. Како је план искупљења приказан кроз приношење жртава?
3. Како самоправедност осујећује план искупљења?
4. Како Бог чини први корак у обнављању човека?
5. Колико блиско Бог познаје свакога од нас?

Исус Христос - наша једина нада

"Јер нема друго᳚ имена ᳚од небом дано᳚ људима којим би се ми мо᳚ли с᳚ас᳚и." – Дела 4:12.

"Христос је једини који је 'узвишен за поглавара и Спаса, да да Израилу покајање и опроштење греха' (Дела 5:31). 'Јер нема другога имена под небом даног људима којим би се ми могли спасти' (Дела 4:12)." – *Христове очишћене њоуке, 231.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Одабране њоуке 1, 215-217.*

Недеља

22. октoбар

1. БОЖАНСКИ ЗАМЕНИК

а. Шта се догодило истог дана када су Адам и Ева сагрешили? I Мојсијева 3:21.

"За Адама је приношење прве жртве било изузетно болна и мучна церемонија. Морао је подићи своју руку да би одузео живот који је само Бог могао даровати. Тада је први пут видео смрт, а знао је да ни човек ни животиња не би морали умрети, да је он остао послушан Богу. Кад је заклао невину животињу за жртву, задрхтао је при помисли да се због његовог греха мора пролити крв пречистог и безазленог Божјег Јагњета. Тај приказ је изазвао у њему дубље и живље разумевање величине његовог преступа који је могао бити отклоњен једино испаштањем и смрћу љубљеног Сина Божјег. И он се дивео неизмерној доброту која је могла дати такав откуп за спас грешника. Звезда наде је заблистала, осветлила тамну и страшну будућност, и спасла га од потпуног очајања." – *Папирјарси и њоророци, 46.*

б. Како пророк Исаија описује ову замену? Исаија 53:4,5.

"Према Христу се поступало онако како ми заслужујемо да се према нама поступа, зато да би се према нама поступало онако како Он заслужује. Био је осуђен због наших греха, у којима није имао никаквог учешћа, како бисмо ми били оправдани Његовом правдом, у којој нисмо имали никаквог учешћа. Пристао је на смрт која је нама припадала да бисмо ми имали живот који је припадао Њему." – *Жеља векова, 12, 13.*

2. УСЛОВ ВЕЧНОГ ЖИВОТА

а. Који је услов вечног живота? Матеј 19:16,17.

"Услов за вечни живот и сада је исти онакав какав је одувек био, – управо онакав као и пре пада наших прародитеља: савршено покоравање Божјем закону, савршена праведност. Кад би се вечни живот могао добити под било којим условом друкчијим од овог, изложила би се опасности срећа целог свемира. Тиме би се отворио пут да грех, заједно са бескрајним ланцем зала и несрећа које је проузроковао, постане бесмртан." – *Пути Христџу, 55, 56.*

"Христос није умањивао захтеве закона. Речима које се нису могле погрешно разумети Он је покоравање закону истакао као услов вечног живота – исти онај услов који је Адаму био постављен пре његовог пада. Господ ни од једне душе не очекује ништа мање него што је некада очекивао од људи у рају, – савршену послушност и неокаљању праведност. Божји захтеви у завету милости свеобухватни су и потпуно истоветни са онима који су човеку били постављени још у Едему – потпуна усклађеност са законом Божјим, који је свет, праведан и добар." – *Христџове очиљледне џоуке, 356.*

"Као што се у Библији приказују два закона од којих је један непроменљив и вечит, а други привремен и пролазан, тако има и два завета. Завет милости је први пут закључен са човеком у Едему, кад је после учињеног греха дато божанско обећање да ће семе женино стати змији на главу. Тај савез је нудио свим људима опроштај и подршку Божје милости да би убудуће вером у Христа могли да буду послушни. Обећан им је вечни живот под условом да остану верни Божјем закону. На томе су патријарси заснивали своју наду у погледу спасења." – *Патријарси и џороци, 381, 382.*

б. Могу ли људска бића својом снагом испољити савршену послушност? Исаија 64:6.

"Адам је пре свог пада, послушношћу према Божјем закону, могао да обликује беспрекоран карактер. Нажалост, он је то пропустио, а због његовог смо греха и ми наследили грешну природу и не можемо сами, било каквим својим напорима, постати праведни. Будући да смо грешни и несвети, не можемо се савршено покоравати светом Божјем закону. Немамо никакве своје правде којом бисмо удовољили захтевима Божјег закона. Међутим, Христос нам је отворио пут за повратак у изгубљену домовину. Живећи на свету усред истих изазова и искушења с којима се и ми сусрећемо, Он је водио безгрешан живот. Умро је за нас, и сада нам нуди своју правду, док наше грехе преузима на себе." – *Пути Христџу, 56.*

3. САВРШЕНА ПОСЛУШНОСТ КРОЗ ХРИСТА

а. Какву сигурност имамо кроз Христове заслуге? Јован 15:5; Филибљанима 4:13.

"Искупителъ света, јединородни Син Божји је, својом савршеном послушношћу закону, својим животом и карактером, искупио оно што је падом у грех изгубљено, и омогућио човеку да буде послушан том светом закону праведности који је Адам прекршио. Христос није заменио своје божанство људском природом, већ је удружио божанско и људско; и у људској природи он је својим животом одржао закон у име човека. Греси свих који су примили Христа пребачени су на Њега, и он је у потпуности задовољио Божју правду." – *Special Testimonies on Education, 21.*

"Будући да пали човек својом људском снагом није могао надвладати сотону, Христос се спустио с небеских царских дворова како би му помогао својом обједињеном божанском и људском снагом. Христос је знао да се Адам у Едему, с предностима које је тада поседовао, могао одупрети сотониним искушењима и победити га. Такође је знао да је човеку истераном из Едема, одвојеном од Божје светлости и љубави од времена његовог пада, немогуће властитом снагом одупрети се сотониним кушањима. Како би људима вратио наду и спасио их од потпуне пропасти, Он се понизио и преузео на себе човечију природу да би, преко своје небеске силе уједињене с људскошћу, могао допрети до човека у стању у којем се он налазио. Он палим Адамовим синовима и кћерима даје снагу коју они сами никако не би били у стању да стекну, како би у Његово име могли надвладати сотонина искушења." – *The Review and Herald, August 18, 1874.*

б. Шта је Данило пророковао у погледу Христове праведности? Данило 9:24.

"У Даниловом пророчанству за Христа је записано како ће Он учинити 'да се очисти безакоње и да се доведе вечна правда' (Данило 9:24). Свака душа може рећи: 'Он је својом савршеном послушношћу удовољио захтевима закона и моја се једина нада налази у томе да гледам на Њега као свог заменика и јемца, који је у моје име био савршено послушан закону. Вером у Његове заслуге слободан сам од осуде закона. Он ме одева у своју праведност која удовољава свим захтевима закона. Потпун сам у Њему који доноси вечну праведност.'" – *Одабране њорукe 1, 379.*

4. ЈАГЊЕ БЕЗ МАНЕ

а. Којим симболом је Јован Крститељ представио Христа народу? Јован 1:29.

.....

.....

"Јован је био дубоко узбуђен кад је видео како је Исус погнут као молилац, преклињао у сузама да Му Отац да знак одобравања. Кад је слава Божја обасјала Христа и кад се чуо глас с неба, Јован је препознао знак који му је Бог обећао. Он је тада знао да је крстио Спаситеља света. Свети Дух је почивао на њему и показујући испруженом руком на Исуса, Јован је ускликнуо: 'Гле, Јагње Божје које узе на се грехе света.'" – *Жеља векова, 91, 92.*

б. Шта апостол Петар говори о Исусу Христу? I Петрова 1:18,19.

.....

"Јер у Њему живи свака пунина Божанства телесно.' Људи треба да схвате да је у голготској агонији страдало и патило Божанство у лицу Исуса Христа, кога је Бог дао за откуп света, да 'стече' Цркву крвљу својом. Величанство неба испаштало је и патило од руку верских занесењака, који су тврдили да су најпросвећенији народ на лицу земље." – *Коментари библијских текстова, 756.*

"Док грешник гледа на Спаситеља који умире на Голготи и схвата божанску природу тог патника, пита се зашто је принесена та велика жртва, а крст упућује на свети Божји закон који је био прекршен. Христова смрт неоспоран је аргумент у корист непроменљивости и праведности закона. Пророкујући о Христу, Исаија каже: 'Господу беше мио ради правде Његове, учини закон великим и славним' (Исаија 42:21). Закон нема снагу да опрости злочинцу. Његова сврха је да укаже на човекове недостатке, како би он могао увидети своју потребу за Оним који ће постати његов заменик, његово јемство и његова праведност. Исус задовољава све грешникове потребе, јер Он је на себе преузео грехе преступника. 'Али Он би рањен за наше преступе, избијен за наша безакоња; кар беше на Њему нашег мира ради, и раном Његовом ми се исцелисмо' (Исаија 53:5). Господ је могао изопштити грешника и потпуно га уништити, али одлучио се за план који је захтевао пуно већу жртву. У својој великој љубави Он пружа наду безнадежнима, дајући свог јединородног Сина да понесе грехе света." – *The Bible Echo, March 15, 1893.*

5. БОЖАНСКИ ИЗАЗОВ

- a. Које питање је Христос упутио својим непријатељима, а на које они нису могли дати одговор? Јован 8:46.**

"У свом животу на овој земљи, Христос је развио савршен карактер, показао је савршену послушност заповестима свога Оца. Иако је дошао на свет у људском облику, постао подложен закону, открио људима да носи њихове болести, њихове туге и њихову кривицу, Он није постао грешник! Пред фарисејима је могао да каже: 'Који ме од вас кори за грех?' (Јован 8:46). Ниједна мрља греха није се нашла на Њему. Стајао је пред светом као неокаљано Јагње Божје." – *The Youth's Instructor, December 29, 1898.*

- b. Како ми можемо бити спасени? Јован 3:16-18.**

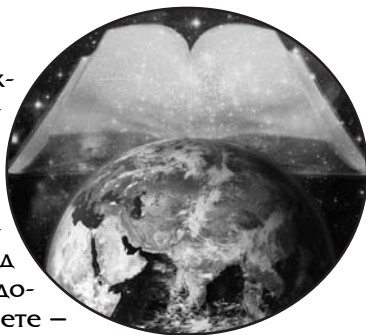
"Како ћемо се, онда спасти? 'Као што Мојсије подиже змију у пустињи', тако је подигнут и Син човечји и сваки кога је змија обманула и ујела треба да вером гледа на Христа да би живео. 'Гле, Јагње Божје које узео је на се грехе света' (Јован 1:29). Светлост која сија с крста открива љубав Божју. Његова љубав нас привлачи к Њему. Ако се не одупиремо овој привлачној сили, бићемо приведени крсту у покајању за грехе који су распели Спаситеља. Тада Дух Божји вером буди нов живот у души. Мисли и жеље се доводе у потчињеност вољи Христовој. Срце и ум се стварају изнова по лику Онога који ради у нама да би све себи потчинио. Тада је закон Божји записан у мислима и срцу, те можемо с Христом рећи: 'Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој' (Псалам 40:8)." – *Жеља векова, 155.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Објасни стихове из Исаје 53:4,5.
2. Како Библија објашњава људску праведност?
3. Како ми можемо испољити савршену послушност Божјем закону?
4. Шта Христова смрт на Голготи доказује?
5. Који изазов је Христос упутио својим непријатељима?

Дар њрве субоѡе
Лиѡерашѡура за мисионска ѡоља

У ХХИ веку, када су интернет, електронске књиге и други медији савремени начини за ширење јеванђеља, и даље постоји једна јединствено прилагодљива метода излагања коју ниједан други медиј не може да замени: штампана страница један је од најефектнијих начина да јеванђеље досегне чак и најудаљеније крајеве планете – без струје. Овим средством добра вест про-



дире у бивше комунистичке, атеистичке и исламске земље и може се делити у комуникацији лицем у лице. Слушкиња Господња је рекла: "Нека публикације које садрже библијску истину буду расуте као лишће у јесен." – *In Heavenly Places*, 323. "Наше публикације треба издавати на многим језицима и на тај начин продирати свуда. Вест трећег анђела треба објављивати и помоћу књига и преко живих учитеља. Пробудите се и ви који верујете у истину за ово време. Сад је ваша дужност да приложите све што можете како бисте онима који су добро упућени у истину омогућили да је објаве и другима." – *IX Сведочанство*, 59.

"Јављајте, хвалите и говорите: спаси, Господе, народ свој, остатак Израиљев." – Јер. 31:7. Божји народ, остатак Израиљев, треба да објављује добре вести о спасењу. Док ми имамо велике залихе Библија, књига и летака за евангелизирање, у многим земљама широм света огроман је број оних који немају ову предност. Наша је дужност и част да подржавамо ширење литературе разним регијама у свету. Библија је преведена на многе језике и дијалекте, па ипак милионима људи нису доступне неопходне књиге као што су Пут Христу, Велика Борба и друге. Шта би се десило кад бисмо делили библијске лекције онима који су у потрази за садашњом истином?

Сетите се острва у Пацифику и афричких земаља где вест реформације још није допрла. Запамтимо обећање из Проповедника 11:1: "Баши хлеб свој поврх воде; јер ћеш га наћи после много времена." Морамо ширити Божју Реч пре него што буде прекасно. Можда нећемо одмах видети резултате, али неће проћи много времена пре него што postanемо сведоци велике жетве када позни дажд дође у пунины. Будимо мудри пристави који сакупљају благо на небу – а не на овој земљи.

Веома смо захвални на свему што су наша браћа, сестре и пријатељи широм света учинили у прошлости – али сада је потреба већа него икада раније. Будимо стога великодушни у овом делу!

Одсек за издаваштво ѡри Генералној Конференцији

Оправдање вером

"Оправдавши се, дакле, вером, имамо мир с Богом кроз Госиода свој Исуса Христиа." – Римљанима 5:1.

"Светлост која ми је дата од Бога ставља ову важну тему изнад сваког другог питања у мом уму. Оправдање је у потпуности дело милости и није производ било чега што пали човек може да учини." – *Faith and Works*, 20.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Одабране йоруке 1, 373-381.*

☐ Недеља

29. октобар

1. УСЛОВИ ОПРАВДАЊА

а. Под којим јединим условом грешник може бити оправдан? Дела 16:31; Галатима 3:11.

"Када Бог помиљује грешника, опрости му казну коју заслужује и односи се према њему као да никада није сагрешио, Он га прима у божанско окриље и оправдава га заслугама Христове праведности. Грешник може бити оправдан само кроз веру у откуп дат кроз Божјег љубљеног Сина, који је постао жртва за грехе света на којем је почивала кривица. Нико не може бити оправдан властитим делима, каква год она била. Човек се може избавити од кривице греха, осуде закона и казне за преступ само кроз силу Христове патње, смрти и васкрсења." – *Одабране йоруке 1, 373.*

б. Вера је услов под којим Бог опрашта грешнику и оправдава га. Како она делује? Матеј 15:22-28; Марко 9:20-24.

"Бог је нашао за сходно да одреди веру као услов помиловања грешницима – не зато што би се у вери налазила било каква сила којом бисмо заслужили спасење, већ зато што се вера може ухватити за Христове заслуге које су дате као лек против греха. Вера може да истакне Христову савршену послушност уместо грешниковог преступа и издаје." – *Одабране йоруке 1, 352.*

2. ПРИМЕР ОПРАВДАЊА – АВРАМ

а. Како је праведност приписана Авраму? Какве заслуге имају дела у задобијању праведности? I Мојсијева 15:1,5,6.

"Нека буде свима јасно и разумљиво да својом заслугом створење није у могућности да оствари ништа у свом положају пред Богом или у Божјем даривању њему. Ако би вера и дела могли било коме да обезбеде дар спасења, онда би Створитељ био у обавези према створењу. Овде лежи прилика да се лаж прикаже као истина. Ако било који човек може да заслужи спасење нечим што ће учинити, онда се он налази у истом положају као и католик који чини покору за своје грехе. То значи да је спасење делимично дуг и може да се заслужи као плата. Ако човек не може никаквим својим добрим делом да заслужи спасење, онда оно мора бити у потпуности дело милости, и човек га прихвата као грешник, јер прихвата Исуса и верује у Њега. Оно је у потпуности бесплатан дар. Оправдање вером је изван сваке полемике. Све расправе се окончавају чим постане јасно да заслуге палог човека у његовим добрим делима никад не могу да му обезбеде вечни живот. Светлост која ми је дата од Бога ставља ову важну тему изнад сваког другог питања у мом уму. Оправдање је у потпуности дело милости и није производ било чега што пали човек може да учини." – *Faith and Works, 19, 20.*

б. На основу Аврамовог искуства, како се правда приписује грешнику? Римљанима 4:1-8.

"Праведност је послушност закону. Закон захтева праведност, и грешник је дужан показати је према закону, али он није у стању да је изврши. Једини начин на који може постићи праведност је кроз веру. Вером може пред Бога изнети Христове заслуге, а Господ послушност свог Сина приписује на рачун грешника. Христова праведност прихвата се уместо човековог неуспеха и Бог прихвата, прашта и оправдава верну душу која се каје, односи се према њој као да је праведна и љуби је као што љуби свог Сина. Тако је вером приписана правда, и помилована душа напредује из милости у милост, из светлости у већу светлост, те може с радошћу рећи: 'Не за дела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас бањом пророђења и обновљењем Духа Светог, ког изли на нас обилно кроз Исуса Христа Спаситеља нашега, да се оправдамо благодаћу Његовом, и да будемо наследници живота вечног по нади' (Титу 3:5–7)." – *Одабране ѱорукe 1, 352, 353.*

3. ЖЕНА СА ПРОБЛЕМОМ ТЕЧЕЊА КРВИ

а. Шта се десило на Исусовом путу ка Јаировом дому? Марко 5:22-27.

.....

.....

"Кад је Исус пролазио, (несрећна жена оболела од течења крви) пружио је руку и дотакла се само руба Његове хаљине. И у том тренутку је осетила да је исцељена. У том једном једином додиру била је усредсређена вера њеног живота и у истом тренутку су бол и слабост уступили место снази и савршеном здрављу...

"Спаситељ је разликовао додир вере од случајног додира непажљиве гомиле. Такво поуздање није смело проћи, а да не буде запажено. Он је желео да смерној жени упути речи утехе, које ће за њу бити извор радости – речи које ће бити благослов за Његове ученике до краја века...

"Он никоме није пружио прилику за претпоставку да сам додир Његових хаљина доноси исцељење. Исцељење не долази кроз спољни додир са Њим, него кроз веру која се чврсто држи Његове божанске силе." – *Жеља векова, 328-330.*

б. Шта је разликовало обичне додире мноштва људи и додир болесне жене на Његовим хаљинама? Марко 5:28-34.

.....

.....

"Радознала светина која се гурала око Исуса није примила никакво изливање животне силе од додира с Њиме. Али када је јадна и напаћена жена, која је била болесник дванаест година, у својој великој потреби испружила руку и дотакла се руба Његове одеће, осетила је исцељујућу моћ. Њен додир био је додир вере и Христос га је препознао као таквог. Знао је да је из Њега изишла сила... Вера која нас доводи у живи додир с Христом с наше стране мора да укључује највећу наклоност, потпуно поуздање и свеобухватно предање. Та вера ради кроз љубав и чисти душу. Она у животу Христовог следбеника доводи до истинске послушности Божјим заповестима; резултат живе везе с Христом биће љубав према Богу и љубав према људима." – *Одабране њорукe 1, 319, 320.*

4. ИЗЛЕЧЕЊЕ ХРОНИЧНОГ ПАРАЛИТИЧАРА

а. Како је паралитичар одговорио на Господњу заповест? Шта ми можемо научити из његовог примера? Јован 5:1-9.

"Већ из самог библијског записа о томе како је Христос излечио овог болесника, можемо научити нешто о томе како треба веровати у Њега да би нам опростио грехе. Вратимо се на библијски извештај о парализованом човеку из Витсаиде. Тај је патник био сасвим беспомоћан. Својим удовима није се служио већ тридесет осам година, а Исус му ипак наређује: 'Устани, узми одар свој и ходи!' Болесник је могао да каже: 'Господе, послушаћу Твоје речи ако ме излечиш.' Али, не; он то није рекао; верујући у Христове речи, поверовао је да је већ излечен и одмах је покушао да устане. Желео је да хода, и проходао је. Поступио је по Христовим речима, а Бог му је дао снагу; болесник је оздравио." – *Пути Христју, 45.*

б. У чему треба да следимо пример овог човека коме је повраћено здравље? Марко 11:24.

"И ви сте као грешници у сличном положају. Не можете никаквим својим испаштањем избрисати грехе прошлости, не можете променити срце, ни својим напорима постати свети. Али Бог обећава да ће све то Он преко Христа учинити за вас. Верујте у то обећање. Признајте своје грехе и предајте се Богу. Покажите спремност и жељу да Му служите. Чим чврсто одлучите да учините то, Бог ће сигурно испунити на вама своју реч. Ако верујете у то обећање – верујте да су вам греси опрштени и да сте чисти – Бог ће то и учинити. Излечиће вас, као што је и парализованом човеку дао силу да хода кад је поверовао да је излечен. Ако верујете, то ће се стварно и догодити.

"Немојте чекати да осетите како сте оздравили, већ реците: верујем у то. То је тако, не зато што ја то осећам, него зато што је Бог то обећао..."

"Услов за испуњење овог обећања је да ваше молитве буду у складу с Божјом вољом. А Божја је воља да нас очисти од греха, да нас учини својом децом и оспособи нас да живимо светим животом. За те се, дакле, благослове можемо молити, веровати да ћемо их примити, и захваљивати Богу што смо их примили. Наша је предност да приђемо Христу који ће нас очистити да бисмо пред Божји закон могли да станемо без стида и гриже савести. 'Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Исусу Христу и не ходе по телу него по Духу' (Римљанима 8:1)." – *Пути Христју, 45, 46.*

5. ИСПОЉАВАЊЕ ВЕРЕ

- а. Где морамо тражити, како бисмо примили веру? Са којом сврхом нам је она дата? Јеврејима 12:2; Јован 6:29.**

"Иако грешник не може да се спасе својом снагом, он ипак мора нешто предузети да би обезбедио спасење. Христос каже: 'Који долази к мени нећу га истерати напоље' (Јован 6:37). Међутим, ми морамо доћи к Њему; и ако се кајемо за своје грехе, морамо веровати да ће нас Он примити и опростити нам. Вера је дар од Бога, али од нас зависи да ли ћемо је оживотворити. Вера је рука којом душа прихвата милост – понуђени Божји дар." – *Патријарси и пророци, 450.*

- б. Како Павле објашњава веру? Које даље објашњење нам даје Дух пророштва? Јеврејима 11:1-3.**

"Вера није темељ нашег спасења, али она представља велику благодат – око којим видимо, ухо којим чујемо, ногу којом ходимо, руку којом се држимо. Она представља средство, а не циљ. Кад је Христос дао свој живот да спасе грешнике, зашто да се не користимо том благодаћу? Ја се вером хватам за то, и та вера је суштина онога чему се надам, и доказ о ономе што је невидљиво. Ослањајући се на то и верујући, налазимо мир у Господу Христу Исусу." – *Коментари библијских текстов, 639.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта је неопходно како бисмо били оправдани?
2. Како можемо показати да се оправдање не задобија делима?
3. Коју поуку можемо извући из искуства жене у маси људи која се окупљала око Исуса?
4. Шта је оспособило болесника да прими благослов, а такође оспособљава и нас да примимо благослов?
5. Како можемо примити веру и имати користи од ње?

Вера која нас ојравдава

"Авраам ојац наш не ојравда ли се делима кад јрinese Исака, сина свој, на ојар? Видиши ли да вера јоможе делима његовим, и кроз дела сврши се вера? И изврши се јисмо које јовори: Авраам верова Боју, и јрими му се у јравду, и јријашељ Божји назва се." – Јаков 2:21-23.

"Вера која оправдава увек прво доводи до истинског покајања, а онда и до добрих дела, која су тада само плод те вере." – *Our High Calling*, 52.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Одабране јоруже 1, 362-367.*

Недеља

5. новембар

1. ИЗНОШЕЊЕ ОПАСНЕ ИДЕЈЕ

а. Који неуравнотежен поглед на веру и дела је слушкиња Господња тежила да исправи?

.....

"Присутствовала сам састанку на којем је било окупљено много људи. У мојем сну ти си износио тему вере и приписане Христове праведности преко вере. Неколико си пута поновио да дела не значе ништа и да она нису никакав услов. Та тема је била изнесена на такав начин да сам знала како ће људи бити збуњени и неће добити праву слику о вези између вере и дела, па сам стога одлучила да ти пишем. Ти превише жестоко износиш те тврдње. Постоје услови под којима можемо примити оправдање и посвећење, и Христову праведност. Ја знам шта ти желиш да кажеш, али на многе умове остављаш погрешан утисак. Иако добра дела неће спасити ниједну душу, ипак је немогуће да ико буде спасен без добрих дела." – *Одабране јоруже 1, 362.*

б. Какву светлост можемо примити из Светог Писма о условима задобијања вечног живота? Матеј 19:16,17,20,21.

.....

2. НЕДОВОЉНОСТ И НЕЕФИКАСНОСТ УСПУТНЕ ВЕРЕ

а. Како Павле објашњава да узгредна вера Божјих следбеника није довољна? Римљанима 10:2,3; Каква је вера њима потребна? Римљанима 10:10.

"Вера која доводи до спасења није успутна вера, није само пуко одобравање разума; она је веровање укоренењено у срцу које прихвата Христа као личног Спаситеља, сигурна да Он може спасити свакога ко приђе Богу кроз Њега. Веровати да ће Он спасити друге али не и да ће спасити нас, није истинска вера." – *Одабране ѿор. 1, 375.*

"Приписивање Христове праведности долази кроз веру која оправдава, и то оправдање је оно за шта се Павле тако ревно трудио." – *Одабране ѿоруке 1, 380.*

б. Шта показује да ли имамо само успутну веру или веру која оправдава? Јаков 2:18.

"Али иако је (верник) оправдан због Христових заслуга, није му допуштено да чини неправду. Вера ради кроз љубав и чисти душу. Вера пупи и цвета и доноси жетву драгоцених плодова. Тамо где има вере, појављују се добра дела. Посећују се болесни, сиромашни су збринуте, сирочад и удовице нису занемарени, голи су одевени, гладни су нахрањени. Христос је ходио чинећи добро, и када су људи уједињени с Њиме, они љубе Божју децу, а кротост и истина управљају њиховим корацима. Израз лица открива њихово искуство, а људи се уче од оних који су били с Христом и научили се од Њега. Христос и верник постају једно, и Његова лепота карактера открива се у онима који су живо повезани с Извором силе и љубави. У Христу се налази богата ризница оправдавајуће праведности и милости која посвећује." – *Одабране ѿоруке 1, 381.*

"Многи имају легалну, успутну веру. Они су номинално прихватили Христа као Спаситеља света, али они у својим срцима немају доказ да је Он њихов лични Спаситељ, да је опростио њихове грехе, да имају живу везу са Богом, извором све светлости. Не можете друге учити о Исусу и Његовој праведности, не можете представити Његову ненадмашну љубав и пунину Његове милости, не можете Га описати као све у свему једног хришћанина, као човековог Утешитеља и Водича, ако ваше срце није испуњено Његовом љубављу. Нећете бити у стању да Бога представите као Бога саосећања и љубави ако не можете да кажете: 'Окусио сам и знам да је добар Господ.'" – *The Signs of the Times, September 2, 1889.*

3. ВЕРА КОЈА ОПРАВДАВА

a. Када је грешник оправдан вером? У каквом стању треба одржати душу? Дела 16:30,31.

.....

"Признали сте своје грехе и одлучили у свом срцу да ћете их одбацити и потпуно се предати Богу. Пођите сада к Њему и у молитви усрдно затражите да вас опере од греха и да вам да ново срце." – *Пуџ Хрисџу, 44.*

"Кад се покајнички грешник скрушено понизи пред Богом, признајући Христово испаштање поднесено нас ради, и прихвати то као једину наду и за овај и за будући живот, његови греси се опраштају. То је оправдање вером. Свака душа која заиста узверује, потчињава се потпуно вољи Божјој, каје се искрено и верује у заслуге Спаситељеве крви и жртве, и напредује стално из снаге у снагу, из славе у славу." – *Коментари библијских џексџова, 632, 633.*

b. Како апостол Павле описује веру која омогућује оправдање? Галатима 5:6.

.....

"Спасоносна вера је савез на основу кога они који примају Христа ступају у заветни однос са Богом. Истинска вера је живот. Жива вера – то је повећање животне снаге, то је поуздање помоћу кога душа постаје победоносна сила." – *Жеља векова, 330.*

c. Шта ће ова вера учинити за онога који је поседује? Матеј 21:21.

.....

"Али када се душа прихвати Христа као једине наде у спасење, тада се показује права вера. Та вера наводи онога који је поседује да све склоности своје душе преда Христу; његово разумевање је под контролом Светог Духа, а његов се карактер обликује у складу с божанским узором. Његова вера није мртва вера, већ вера која ради кроз љубав и доводи га да гледа Христову лепоту и стопа се с божанским карактером." – *Одабране џорукe 1, 375.*

4. ПРИМЕР ВЕРЕ КОЈА ОПРАВДАВА

a. Шта доказује да је Аврам имао веру која оправдава, а не само успутну веру? Јаков 2:21-23.

.....

.....

"Апостол Јаков је видео да се при истицању оправдања вером може запасти у опасност, и трудио се да докаже да права вера не може постојати без одговарајућих дела. Истакао је Аврамово искуство. 'Видиш ли' – каже он – 'да вера поможе делима његовим, и кроз дела саврши се вера'. Права вера наводи верника да чини и добра дела. Вером и послушношћу стичу се истинска и драгоценна искуства.

"Постоје веровања која не представљају спасоносну веру. Реч Божја каже да и ђаволи верују и дрхте. Такозвана вера која не ради кроз љубав и не чисти душу, никога неће оправдати... 'Верова Аврам Богу'. Како знамо да је веровао? Његова дела сведоче какве је природе била његова вера, и та вера му је била урачуната у правду." – *Коментари библијских текстова*, 823.

b. Која јасна упутства је Исус често понављао, чак и онима који су открили да су били оправдани вером? Јован 5:14.

.....

.....

"Вера која нас доводи у живи додир с Христом с наше стране мора да укључује највећу наклоност, потпуно поуздање и свеобухватно предање. Та вера ради кроз љубав и чисти душу. Она у животу Христовог следбеника доводи до истинске послушности Божјим заповестима; резултат живе везе с Христом биће љубав према Богу и љубав према људима." – *Одабране њорукe 1*, 320.

"Док Бог ради у срцу, а човек предаје своју вољу Богу и сарађује с Њиме, у његовом животу показује се оно што Бог уноси у срце кроз Светог Духа и влада склад између намера срца и животних поступака. Сваки грех мора бити одбачен као мрска ствар која је разапела Господа живота и славе, и верник мора имати искуство сталног напредовања, непрекидно чинећи Христова дела. Благослов оправдања задржава се сталном предајом воље и непрекидном послушношћу." – *Одабране њорукe 1*, 380.

5. ИЛУСТРАЦИЈЕ ПРАВЕ ВЕРЕ

- а. Шта је трговац био спреман да жртвује како би задобио прави бисер? Шта је представљено правим бисером? Матеј 13:45,46.**

.....

.....

"Христова правда, попут чистог белог бисера, нема на себи никакве мане ни мрље. Нема људске руке која би могла да побољша тако велике и драгоцене дарове Божје као што је бисер. Ти дарови су беспрекорни. Међутим, у Христу 'је све благо премудрости и разума сакривено' (Колошанима 2:3)." – *Христове очиљедне поуке, 91.*

- б. Зашто многи не налазе овај изванредни бисер, Христову праведност? Откривење 3:17.**

.....

.....

"Има људи који изгледају као да непрестано траже небески бисер. Али и поред тога, они никада не напуштају сасвим своје рђаве навике. Они не умиру себи и сопственом 'ја', да би Христос могао да живи у њима. Стога они никада и не налазе драгоцени бисер. Они у свом срцу нису победили несвето славољубље ни љубав према уживањима и привлачностима овог света. Они нису спремни да узму крст и да иду за Христом путем самоодрицања и жртве. Скоро хришћани, али не сасвим – они изгледају сасвим близу царства небеског, али ипак не могу да уђу у њега. Скоро, али не сасвим спасен, значи не скоро, него сасвим изгубљен." – *Христове очиљедне поуке, 93.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Иако нисмо спасени својим делима, шта ће бити видљиво у животу оних који су оправдани вером?
2. Шта показује разлику између истинске и номиналне вере?
3. Шта ће права вера учинити за онога који је поседује?
4. Каква важна повезаност постоји између вере и дела?
5. Која велика опасност вреба оне који изгледају као хришћани?

Позив на њокајање

"Овој Бој десницом својом узвиси за Појлазара и Сјаса, да да Израилу њокајање и ојрошијење гјреха." – Дела 5:31.

"Позив и оправдање нису иста ствар. Позив је привлачење грешника Христу, и то је дело које врши Свети Дух у срцу, освечовајући га о греху и позивајући га на покајање." – *Одабране њоруке I, 373, 374.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, February 14, 1895; July 29, 1913.*

□ Недеља

12. новембар

1. БОЖАНСКО ЖАЉЕЊЕ ЗБОГ ГРЕХА

а. Шта смо позвани да учинимо како би нам Бог опростио грехе? Дела 3:19.

.....

б. Шта ће увек пратити право покајање и како ће то утицати на срце и на живот? II Коринћанима 7:9,10.

.....

"Право покајање значи искрено жаљење због учињених греха и напуштање истих. Али грех не можемо одбацити све док не увидимо сву његову погубност. Права промена у животу настаће тек онда кад се у срцу раскине са грехом." – *Пуџи Христју, 20.*

"Често тугујемо зато што су наша зла дела имала непријатне последице по нас саме, али то није кајање. Истинска жалост због греха је резултат деловања Светог Духа. Дух открива незахвалност срца које је увредило и ражалостило Спаситеља, и доводи нас у скрушености до подножја крста. Сваким грехом Исус поново бива рањен. И кад упиремо поглед у Онога кога смо ранили, онда плачемо због греха који су Му нанели патње. Такав плач нас наводи да се одрекнемо греха." – *Жеља векова, 281.*

2. ДАР ПОКАЈАЊА

а. Како Давидова молитва илуструје природу правог покајања? Псалм 51:1-4,10-13.

.....

.....

"Давид је увидео величину свога престопа; свестан оскврнућа своје душе, гнушао се учињеног греха. Молио се не само за опроштење греха, већ и за 'чисто срце'. Он је тезнуо за правом све-тошћу, за потпуним измирењем са Богом." – *Пуџ Христју, 21, 22.*

б. Шта Библија учи о извору правог покајања? Римљанима 2:4.

.....

.....

"Ми се не можемо покајати без Христовог Духа који буди нашу савест, као што ни опроштење учињених греха не можемо добити без Христа.

"Христос је извор сваке добре и племените побуде. Једино Он може да усади у наше срце одвратност према греху. Свака жеља за истином и чистотом, свако осведочење о нашем греху представљају доказе да Свети Дух делује на наше срце." – *Пуџ Христју, 23.*

с. Како можемо постићи овакво покајање? Матеј 11:28; Дела 5:31.

.....

"Жива реч нас не учи да се грешник мора покајати пре него што послуша Христов позив: 'Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.' Људи морају доћи Христу зато што Га виде као свог Спаситеља и јединог помоћника, како би били у стању да се покају; јер ако би икако било могуће да се покају без да дођу Христу, онда би могли бити и спасени без Христа. Искреном покајању води врлина која извире у Христу... Покајање је Христов дар исто као и опроштај, и не може се наћи у срцу на које не делује Исус. Не можемо се покајати без Христовог Духа који ће пробудити савест више него што можемо бити оправдани без Христа. Христос привлачи грешника својом љубављу испољеном на крсту, и то смекшава срце, утиче на ум и доводи до покајања у души." – *The Review and Herald, April 1, 1890.*

3. УСЛОВИ ПОД КОЈИМА ДОБИЈАМО ОПРОШТАЈ

а. Који су услови за задобијање опроштаја наведени у Божјој Речи? Приче 28:13; Јаков 5:16.

"Услови под којима добијамо Божју милост једноставни су, праведни и разумни. Господ не тражи од нас никакво мучење ни тела ни душе да бисмо добили опроштај греха. Не морамо одлазити на дуга заморна ходочашћа ни вршити мучне покоре да бисмо своју душу препоручили Богу или да бисмо испаштали за своје грехе. Милост ће доbitи сваки онај ко призна своје грехе и остави их." – *Пуџи Христџу*, 33.

б. Када увредимо свог брата, кога смо још увредили? Шта треба да нас поучи о нашој дужности према свом брату? Матеј 25:40; I Петрова 4:8.

"Своје грехе признајте Богу, јер вам само Он може опростити, а међусобне погрешке исповедајте једни другима. Ако сте увредили свог пријатеља или суседа, дужност вам је да му признате своју кривицу, а његова је дужност да вам опрости. Тада затражите опроштај и од Бога, јер је брат којег сте увредили Божје власништво; вређајући њега сагрешили сте против његовог Творца и Искупителја." – *Пуџи Христџу*, 33.

с. Коме треба да признамо своје грехе? На који начин то мора бити урађено? Псалам 32:5; Матеј 5:23,24.

"Истинско признање увек има посебно обележје; и односи се на тачно одређене грехе. Има таквих греха које можемо признати само Богу. Постоје и погрешке које се морају признати онима који су због њих претрпели неку штету, али има и јавних греха које треба јавно признати. Али свако признање треба да буде сасвим одређено и мора се односити управо на оне грехе које смо учинили." – *Пуџи Христџу*, 34.

"Грехе личног карактера треба признати Христу, једином посреднику између Бога и људи. Јер 'ако ко сагреши, имамо заступника код Оца, Исуса Христа праведника' (I Јованова 2:1). Сваки грех представља увреду нанесену Богу и мора Му се признати кроз Христа. Сваки јавно учињени грех треба јавно и признати." – *Слуђе Јеванђеља*, 195.

4. ОПАСНОСТ ОД САМООПРАВДАЊА

- а. Када је Господ упитао Адама и Еву за њихов грех, како су они својим одговором покушали да се изговоре да кривица није заправо њихова? I Мојсијева 3:12,13.**

"Пошто су окусили забрањени плод, Адама и Еву обузело је осећање стида и страха. Прва њихова помисао била је: како оправдати свој грех и избећи ужас смртне пресуде. Кад га је Бог испитивао о почињеном греху, Адам је, пребацујући кривицу делимично на Бога, а делимично на своју жену, одговорио: 'Жена коју си удружио са мном, она ми даде с дрвета, те једох.' Жена је кривицу свалила на змију: 'Змија ме превари, те једох' (I Мојсијева 3:12,13).

"Зашто си створио змију? Зашто си јој допустио да дође у Едемски врт? То је у ствари био смисао одговора којим је Ева прећутно оправдавала свој грех, пребацујући на Бога одговорност за свој пад." – *Пуџ Хрисџу, 36.*

- б. Шта је уобичајено искушење за особу која је ухваћена у преступу, и зашто то рађа изнуђено, неделотворно признање? Јов 9:20; Лука 16:15.**

"Дух самооправдања потиче од оца лажи, и јавља се код свих Адамових синова и кћери. Таква признања нису инспирисана божанским Духом и Бог их неће примити. Истинско покајање наводи човека да сам понесе своју кривицу и да је призна без лукавства или лицемерја." – *Пуџ Хрисџу, 36.*

- с. Колико конкретно је Павле признао свој грех? Какав понизан став је он имао након свог обраћења (Дела 9:3-6)? Дела 26:10,11.**

"Примери искреног кајања и истинске понизности, које налазимо у Светом Писму, откривају нам дух признања у којем нема никаквог изговора за грех или покушаја оправдавања кривице. Апостол Павле није покушавао да се огради од свог греха. Он га осликава најцрњим бојама, не покушавајући да умањи своју кривицу: 'Као што и учиних у Јерусалиму; и многе од светих ја затварах у тамнице, примивши власт од главара свештеничких; и кад их убијаху, пристајах на суд. И по свим зборницама мучећи их често, нагоњах да хуле на Исуса; и одвише мрзећи на њих гоњах их тја и до туђих градова' (Дела 26:10,11). Чак се није устручавао и да изјави 'да Исус Христос дође на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја' (I Тимотију 1:15)." – *Пуџ Хрисџу, 36, 37.*

5. СВЕ ИЛИ НИШТА

а. Шта Бог тражи да Му дамо, и шта то такође укључује? Приче 23:26; Лука 14:33.

"Бог захтева потпуно предање срца пре него што може доћи до оправдања." – *Одабране ѿоруке 1, 352.*

"Предајући се Богу, неизбежно морамо одбацити све што би нас могло одвојити од Њега. Спаситељ зато каже: 'Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик' (Лука 14:33). Морамо оставити све оно што би могло да одврати наше срце од Бога. Многима је идол богатство. Љубав према новцу и жеља за овоземаљским благом златни су ланци који их вежу за сотону. Други пак обожавају углед и световне почести. Трећима је идол живот себичне удобности, живот без одговорности. Али ти се ропски окови морају раскинути. Не можемо напола припадати Господу, а напола свету. Божја деца можемо бити само ако Му припадамо целим својим бићем." – *Пуџ Хрисџу, 39.*

б. Зашто је цариникова молитва за милост услишена? Лука 18:13,14.

"Молитва овог цариника била је услишена зато што је одражавала зависност која је проистицала из потпуног ослањања на Свемогућег. Самом царинику чинило се да он нема ништа друго осим срама на лицу. То би морали да увиде сви који се у молитви обраћају Богу. Само вером – вером која се одриче сваког самопоуздања – понизни молбеник треба да се ухвати за силу Свемогућег.

"Нема спољне форме која би могла да замени једноставну веру и потпуно самоодрицање. Међутим, ниједан човек то не може да учини сам, сопственом снагом. Ми само можемо дати пристанак да Христос то учини за нас." – *Хрисџове очиљедне ѿоруке, 129, 130.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које две ствари су укључене у право покајање?
2. Зашто је покајање дар који примамо, а не нешто што сами морамо да учинимо?
3. Шта морамо да урадимо како бисмо добили опроштај греха?
4. Шта показује да особа која се истински каје неће тражити изговор за своје грехе?
5. Чеге морамо бити спремни да се одрекнемо ако желимо да примимо оправдање?

Ойрошијај

"Јер је један Бо̄, и један ѿсредник Бо̄га и људи, човек Христ̄ос Исус." – I Тимотију 2:5.

"Покајање, баш као и опроштај, Божји је дар дат кроз Христа. Утицај Светог Духа је оно што нас осведочава о греху и буди нашу потребу за помиловањем." – *Faith and Works*, 38.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, February 14, 1895; July 29, 1913.*

☐ *Недеља*

19. новембар

1. КРОЗ ХРИСТА

а. Шта нам Бог нуди кроз искупљење остварено преко Исуса Христа, и са којим циљем? Колошанима 1:14; Дела 26:17,18.

"Исус познаје околности у којима се налази свака душа. Човек може рећи: ја сам грешан, веома грешан. Можда и јесте, али уколико је грешнији, утолико му је Исус више потребан. Он не одбија никога ко Му прилази са сузама... Он охрабрује сваку застрашену душу. Радо прашта свима онима који Му се обраћају тражећи опроштај..."

"Оне душе које у Њему траже уточиште Исус уздиже изнад оптуживања и злог језика. Ни људи, ни зли анђели не могу оптужити те душе. Сам Христос их спаја са својом божанско-људском природом." – *Жеља векова*, 545, 546.

"Циљ великог Учитеља је обнова Божјег лика у души." – *Fundamentals of Christian Education*, 436.

б. Какву улогу Христос данас има у опраштању грешницима? Јеврејима 4:15; I Тимотију 2:5.

"(Христос) се оквалификовао и прихватио да буде не само представник рода људског већ и његов Заступник, тако да сваки појединац, уколико то жели, може рећи: Имам Пријатеља на суду." – *The Review and Herald, June 12, 1900.*

2. БОЖЈИ ОПРОШТАЈ ЈЕ НАШЕ ОПРАВДАЊЕ

а. Шта показује да су оправдање и опроштај иста ствар? Римљанима 3:24,25.

"Опроштај и оправдање представљају једно те исто. Вером један побуњеник, дете греха и роб сотоне, постаје одани поданик Исуса Христа, не зато што му је добро својствено и што је за њега неразлучиво везан, већ зато што га Христос прима као усвојено дете. Опроштај за своје грехе грешник прима зато што су ти греси пренети на његовог Јемца и Замену. Христос за таквога говори свом небеском Оцу: 'Ово је моје дете. Ја сам га спасао од смртне пресуде и својим животом му загарантовао вечни живот, заузимајући његово место и страдајући за његове грехе. Он је сада син мој љубазни.' Тако човек опростивши се греха, и обукавши дивне хаљине Христове правде, стоји пред Богом без икакве мане.

"Грешник може да буде у заблуди, али он није остављен без милости. Његова једина нада, међутим, налази се у покајању пред Богом и вери у Господа Исуса Христа. Пошто је Христос узео на себе нашу кривицу и ослободио нас, приписујући нам своју правду, Очево је преимућство да нам опрости и да нас прими. Својом жртвом Христос је у потпуности задовољио захтеве правде." – *Faith and Works, 103, 104.*

б. До којих последица које мењају живот долази код оних који-ма је Бог опростио? Римљанима 8:28-30.

"Дело искупљења повлачи за собом последице које човек једва може и да наслути. 'Шта око не виде, и ухо не чу, и у срце човеку не дође, оно уготови Бог онима који Га љубе' (I Коринћанима 2:9). Ако се грешник, привучен снагом Христовом, приближи уздигнутом крсту и у дубокој скрушености ничице падне пред њим, он ће бити препорођен. Даће му се ново срце, и он ће постати потпуно ново створење у Христу Исусу. Светост ништа више и не тражи. Сам Бог 'правда оног који је од вере Исусове' (Римљанима 3:26). 'А које оправда оне и прослави' (Римљанима 8:30). Ма како биле велике срамота и униженост проузроковане грехом, још увек су већи част и узвишеност који су нам омогућени захваљујући искупљујућој љубави Христовој. Људским бићима која теже за тим да обнове у себи божански лик дато је право на највеће благо неба, на преузвишену част, што ће их уздићи на положај чак и виши од положаја анђела који никада нису пали." – *Христове очиљедне поуке, 133.*

3. ПРИХВАТАЊЕ БОЖЈЕГ ОПРОШТАЈА

а. Шта можемо научити о Божјој опраштајућој љубави према нама из параболе о изгубљеном сину? Лука 15:20-23.

"У параболи отац не прекорева и не осуђује сина због његовог грешног живота. Син осећа да је прошлост заборављена и да му је све опроштено. Тако и Бог каже за грешника: 'Расућу као облак преступе твоје, и грехе твоје као маглу' (Исаија 44:22). 'Јер ћу им опростити безакоња њихова, и грехе њихове нећу помињати' (Јеремија 31:34). 'Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловаће се на њ, и к Богу нашем, јер прашта много' (Исаија 55:7). 'У оно време тражиће се безакоње Израилево, али га неће бити; и греси Јудини, али се неће наћи' (Јеремија 50:20).

"Какву сигурност овде видимо у спремности нашег небеског Оца да најсвесрдније прими сваког грешника који се покаје!" – *Христове очиљедне ђоуке, 173.*

"Христос је дошао на овај свет да докаже неистинитост ове тврдње, да покаже да је Бог љубав, да, као што отац жали синове, тако Господ жали оне који Га се боје. Следите Спаситеља од јасала до крста, посматрајте Његов живот несебичне службе, Његову агонију у Гетсиманском врту и смрт на крсту; и знајте да је у Богу изобилно праштање. Он мрзи грех, али воли грешника љубављу која превазилази схватање." – *The Review and Herald, January 19, 1911.*

б. Шта морамо заиста веровати како бисмо постали победници? Марко 2:5.

"Управо у овом погледу хиљаде људи живе у заблуди; не верују да Исус опрашта грехе управо њима лично, свакоме грешнику појединачно. Они се не ослањају у вери на Богом дато обећање. Примућство оних који прихвате понуђене услове је сазнање да се Божји опрштај односи на сваки учињени грех. Одбаците сумње да се Божја обећања не односе на вас. Она су намењена сваком грешнику који се каје. Анђели имају задатак да снагу и милост коју је Христос обећао пренесу свакој души која верује. Нико није толико грешан да у Исусу који је умро за њега не би могао наћи снагу, чистоту и правду. Он чека да са свих оних који Га узверују скине њихову одећу окаљану и оскрнављену грехом и да их обуче у беле хаљине Његове правде. Он их позива да живе, а не да умру." – *Пуџи Христју, 47, 48.*

4. ЉУДСКИ И БОЖАНСКИ ОПРОШТАЈ

- a. Када је грешнику опроштено, шта он такође мора да уради? Која је мера праштања? Лука 11:4; Матеј 6:15.**

"Дух несклон праштању не може се ничим оправдати. Они који су немилосрдни према другима показују да и сами нису учесници милости Божје која доноси опроштај..."

"Истина, и такав је можда некад примио опроштај, али његов непомирљиви и праштању толико несклон дух само показује да је одбацио Божју љубав која прашта. Он се одвојио од Бога и дошао у исто стање у којем је био пре но што му је опроштено. Порекао је своје кајање и његови греси остају на њему као да се није ни показао." – *Христове очиљедне поуке, 216.*

"Човек који није спреман да опрости затвара баш онај канал кроз који и сам може од Бога добити милост. Никада не треба да помислимо како имамо право да ускратимо опроштај онима који су нас вређали, а нису нам признали своју кривицу. Њихова је дужност, без икакве сумње, да понизе своја срца у покајању и признању, али ми морамо бити сажаливог духа према онима који су нам згрешили, било да они признају своје грехе или не. Ма како да су нас болно ранили, не смејемо туговати и сажалевати сами себе због увреда које су нам нанесене. Ако очекујемо да нам Бог опрости наше грехе и ми морамо опростити свима онима који су нам учинили неко зло." – *Мисли са Горе блаженсџива, 81.*

- b. У којој мери треба да опростимо онима који су нас увредили? Лука 17:3,4.**

- c. Како је Исус опростио чак и онима који су били одговорни за Његову смрт? Лука 23:34.**

"Исус је стекао право да буде бранилац људи пред Оцем.

"Христова молитва за Његове непријатеље обухватила је цео свет. Обухватила је сваког грешника који је живео или ће живети, од почетка до краја времена. На свима лежи кривица што је Син Божји распет. Свима се нуди опроштај." – *Жеља векова, 729.*

5. ИЗОБИЉЕ БОЖЈЕГ ПРАШТАЊА

- a. Шта показује да нас Божји опроштај одвраћа од грешног живота? I Јованова 1:9 (последњи део).**

.....

.....

"Опроштај који Бог даје није само судски акт којим нас Он ослобађа казне. Није то само праштање греха, већ и ослобођење од кривице, враћање на бољи пут после грешног живота. То је излив спасоносне љубави која преображава срце. Давид је имао јасно схватање о праштању док се молио: 'Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени' (Псалам 51:10). А на другом месту каже: 'Колико је исток удаљен од запада, толико удаљује од нас безакоња наша' (Псалам 103:12)." – *Мисли са Горе блаженсџива, 81.*

- b. Како знамо да Божја опраштајућа благодат не само да оправдава покајничког грешника, већ га и обнавља на живот послушности? Титу 3:3-8.**

.....

.....

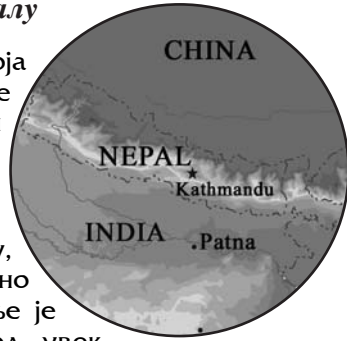
"Титу је (Павле) рекао да поучава цркву да ће их, уколико се буду ослањали на Христове заслуге за своје спасење, божанска милост која борави у њиховим срцима навести да верно испуњавају дужности свакодневног живота." – *The Sanctified Life, 87.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто опроштај греха можемо задобити једино кроз Исуса? Зашто је било неопходно да Он буде учесник у нашој грешној људској природи?
2. Како можемо охрабрити оне који су заблудели и обесхрабрани?
3. Чегa треба да се сетимо када смо у искушењу да верујемо како се не можемо вратити Богу након што смо сагрешили?
4. Како треба да се опходимо према онима који су нас увредили? Шта нам се догађа ако одбијемо да опростимо другима?
5. Шта ће се догађати у срцима оних који примају Божји опроштај?

Дар њрве субоѡе за цркву у Неѡалу

Непал је држава у јужној Азији која броји 26,4 милиона становника. То је мултиетничка земља у којој је главни језик непалски. Главни и највећи град је Катманду. Савремени Непал је секуларна парламентарна република.



Иако је секуларна држава, у Непалу, чије се становништво састоји претежно од хиндуиста и будиста, преобраћење је забрањено. Међутим, силни Господ увек оставља отворена врата своме народу да изврши Његово дело.

Пре неколико година вест реформације стигла је до Непала. Истина се укоренила дубоко у овој земљи. Иако је то тако, знамо да непријатељ не спава. Он ходи унаоколо као ричући лав, да би преварио и изабране.

У овој земљи има неколико заинтересованих душа. Постоји једна нарочита група верника који су изашли из ХАЦ, и са њима смо проучавали историју цркве – тужне догађаје који су се одиграли током Првог светског рата. Милошћу Божјом, ово дело донело је сигурне резултате. Овде имамо три групе верника које марљиво проучавају садашњу истину док раде мисионско дело у овој земљи – али то је заиста тешко овде где је преобраћење забрањено.

"Ако је икада било време кад је требало да се подносе жртве, то је сада. Они који располажу средствима треба да схвате да је време кад треба да иста искористе за Бога. Немојте дозволити да се новац троши за нагомилавање олакшица тамо где је дело већ успостављено. Не зидајте зграду за зградом тамо где су већ сконцентрисана многа средства. Користите новац да би установили центре у новим пољима. Тако ћете моћи привести душе које ће после и саме доприносити ширењу дела.

"Мислите на наше мисије у страним земљама. Неке од њих се боре за опстанак и не располажу чак ни најоскуднијим олакшицама. Уместо нагомилавања олакшица тамо где их већ има у изобиљу, изграђујте дело у тим напуштеним пољима." – *VI Сведочанствиво, 279.*

Наша је наусрднија молба драгој браћи близу и далеко да помогну у набавци земље, и даље, у изградњи цркве у Непалу за новоформирану групу.

Нека Бог благослови све оне који од срца пружају своје руке у подршци овој мисији. Амин.

Ваша браћа и сесѡре из Неѡала

Од Бо̄га рођени

"Знамо да ниједан који је рођен од Бо̄га, не греши, не̄го који је рођен од Бо̄га чува се, и нечасџиви не дохвата се до ње̄га." – *1 Јованова 5:18*.

"Они који не знају шта значи имати искуство у Божјим стварима, који не знају шта значи бити оправдан вером, које Дух није осведочио да их је Исус прихватио, морају бити наново рођени." – *The Review and Herald, May 12, 1896*.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 147-156.*

☐ *Недеља*

26. новембар

1. ПОЗИВ

а. Који позив Исус упућује свима? Матеј 11:28-30.

.....

"Погрешно је сматрати да се мораш покајати пре него што дођеш Исусу. Дођи Христу такав какав си и размишљај о његовој љубави док твоје отврднуло срце не буде сломљено." – *The Review and Herald, September 3, 1901*.

б. Шта је Никодим био подстакнут да учини, и зашто? Јован 3:1,2.

.....

"Никодим је чуо проповедање Јована Крститеља о покајању и крштењу и његово указивање на Онога који ће крштавати Светим Духом. И сам је осећао да код Јевреја нема довољно духовности, да су они у великој мери робови лицемерја и светског славољубља. Надао се једном бољем духовном стању приликом доласка Месије. Али продорна вест Крститељева није у њему изазвала сазнање о сопственој грешности. Био је строг фарисеј и хвалио се својим добрим делима. Био је нашироко цењен због своје дарежљивости и слободоумности у одржавању службе у храму и сматрао је да му је милост Божја осигурана." – *Жеља векова, 149*.

2. МОРАШ БИТИ НАНОВО РОЂЕН

а. Према ономе што каже Исус, какав човек мора постати пре него што може видети царство небеско, и зашто? Јован 3:3.

"(Никодим) је био изненађен помишљу на једно царство које је исувише чисто за њега у његовом садашњем стању." – *Жеља векова, 149.*

"Човек сам по себи није у стању да спозна своје заблуде. 'Срце је преварно више свега и опако: ко ће га познати?' (Јеремија 17:9). Устима се може признати сиромаштво духа, а да срце то ипак не призна. Док говоримо Богу о свом духовном сиромаштву, срце може да гори уображеношћу да је због своје понизности и узвишене праведности достојнији од других. Међутим, праву представу о сопственом стању можемо стећи само на један начин – ако стално гледамо у Христа. Док размишљамо о Његовој чистоти и узвишености тада тек у правој светлости видимо своје слабости, недостатке и своје сиромаштво. Постајемо свесни да смо изгубљени и безнадни, одевени у одећу самоправедности, као и сви остали грешници. Увиђамо да се сопственом добротом и побожношћу никад не бисмо спасли, већ само неизмерном Божјом милошћу." – *Христове очиљедне поуке, 129.*

б. Како је Исус ову истину потпуније објаснио Никодиму и шта је тиме мислио? Јован 3:4-6.

"Христос је затим рекао: 'шта је рођено од тела, тело је; а шта је рођено од Духа, дух је.' По природи је срце рђаво, а 'ко ће чисто извадити из нечиста? Нико' (Јов 14:4). Никаква људска мудрост не може пронаћи лек за грешну душу. 'Телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може' (Римљанима 8:7). 'Од срца излазе зле мисли, убиства, прелубе, блуд, крађе, лажна сведочанства, хуле на Бога' (Матеј 15:19). Да би вода која извири из срца била чиста, треба да и њен извор буде чист. Ко мисли да својим делима, држањем закона задобије небо – тај узалудно покушава оно што је немогуће. Нема безбедности за онога ко поседује само спољашњу веру, облик побожности. Хришћански живот није само преиначавање или побољшање старог, него преображај природе. Себичност и грех морају умрети, а живот мора постати потпуно нов. Та промена се може постићи само моћним делом Светога Духа." – *Жеља векова, 150.*

3. ПРОМЕНА

a. Који суштински благослов јеванђеље такође садржи, и зашто? Галатима 3:14; Дела 3:26.

b. Зашто је човеку немогуће да одбаци грешан живот? Римљанима 8:7.

"Из понора греха у који смо пали не можемо се избавити својом снагом. Тежње нашег срца су зле, и сами их не можемо променити. 'Ко ће чисто извадити из нечиста? Нико' (Јов 14:4). 'Телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може' (Римљанима 8:7). Васпитање, култура, вежбање воље, људски напори, – све то има свој одговарајући домен, али је овде сасвим немоћно. Тиме се могу изазвати извесна побољшања у навикама, али се не може променити срце, не могу се очистити извори живота. Да би се човек стварно променио и постао свет, потребно је да на срце делује једна сила изнутра, да дође један нов живот 'одозго'. Та сила је Христос. Само Његова милост може да оживи обамрле способности душе и да их привуче Богу, савршеној светости.

"Ако се ко наново не роди', каже Спаситељ, 'не може видети царство Божије' (Јован 3:3). Човек мора да се препороди, да добије ново срце, нове жеље, нове намере и тежње." – *Пуџи Хрисџу, 15, 16.*

c. Иако сами не можемо променити своје срце, шта можемо учинити? Исус Навин 24:15.

"Потребна вам је истинска снага воље. Она је владајућа сила човекове природе, у њој лежи снага одлуке и моћ избора. Све зависи од исправно усмерене воље.

"Бог је људима дао моћ избора, и на њима је да се одлуче. Не можете сами променити своје срце, не можете сами предати Богу своја осећања, али можете изабрати и одлучити да Му служите. Можете Му предати своју вољу, а Бог ће тада деловати у вама да хоћете и чините што је Њему угодно. На тај ће начин цело ваше биће бити доведено под контролу Христовог Духа. Ваша ће осећања бити усредсређена на Христа, ваше ће мисли бити усклађене с Њим." – *Пуџи Хрисџу, 42.*

4. КАКО ЈЕ ТО МОГУЋЕ?

а. Ко мења наше срце, и како? Јован 3:7,8; 12:32.

"Ветар се чује међу грањем дрвећа и како шушти у лишћу и цвећу, а ипак је невидљив и нико не зна откуда долази и куда иде. Тако Свети Дух делује на срце. То Његово деловање не можемо боље објаснити него невидљивим кретањем ветра. Човек можда није у стању да тачно каже време и место или да се сети свих околности у процесу обраћења, али то не значи да се није обратио. Помоћу средства невидљивог као што је ветар, Христос непрекидно утиче на људско срце. Мало по мало, иако тога можда није свестан онај који прима, остају утисци који душу привлаче Христу. То се може постићи ако размишљамо о Њему, ако читамо Свето Писмо или ако слушамо реч живог проповедника. Изненада, кад Дух непосредније апелује, душа се радосно предаје Исусу. Многи то називају изненадним обраћењем, али је то последица дугог деловања Духа Божјег – последица стрпљивог, дугог процеса." – *Жеља векова, 150, 151.*

"Грешник може да се успротиви тој љубави, може одбијати да буде привучен Христу, али ако се не опире, Христос ће га привући к себи. Упознавање са планом спасења довешће га до подножја крста и ту ће се искрено кајати за своје грехе који су проузроковали толике патње драгог Сина Божјег." – *Пути Христу, 24.*

б. Бити 'наново рођен' значи примити ново срце - нове жеље, намере и побуде. Чиме треба да се хранимо како бисмо били наново рођени? I Петрова 1:23; 2:2.

"Кад истина постане непоколебљиво животно начело, људи бивају 'препорођени не од семена које труне, него од онога које не труне, речју живог Бога, која остаје довека.' То ново рођење наступа ако се Христос прими као Реч Божја. Кад се божанске истине посредством Светог Духа утисну у срце, стварају се нова схватања, а енергије до тада успаване буде се на сарадњу с Богом." – *Дела айосиола, 390.*

с. Којом светлошћу Бог мења наше срце? II Коринћанима 4:6.

5. ГЛЕ, ЈАГЊЕ БОЖЈЕ

а. Шта морамо схватити о Исусу, како бисмо били промењени? Јован 3:14,15; 1:29.

"Христос мора да се открије грешнику као Спаситељ који је умро за грехе света; и док посматрамо Јагње Божје – Сина Божјег распетог на крсту на Голготи, тајна искупљења почиње да нам се разјашњава, и доброта Божја почиње да нас води на покајање. Умирући за грешника, Христос је показао своју безграничну и несхватљиву љубав, и кад грешник посматра ту љубав, његово тврдо срце омекша, дух се сркуши и душа бива наведена на истинско покајање." – *Пуџи Христџу, 26, 27.*

б. Шта ће се догодити када се предамо Христу? Језекиљ 36:26,27.

"Ако се грешник, привучен снагом Христовом, приближи уздигнутом крсту и у дубокој скрушености падне пред њим, он ће бити препорођен. Даће му се ново срце, и он ће постати потпуно ново створење у Исусу Христу. Светост ништа више и не тражи. Сам Бог 'правда оног који је од вере Исусове' (Римљанима 3:26). 'А које оправда оне и прослави' (Римљанима 8:30)." – *Христџове очигледне џоуке, 133.*

с. Као наново рођени, чиме ћемо се једино хвалити? Галатима 6:14.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које суштински важно искуство ће Христос подарити свима који дођу к Њему?
2. Шта мораш схватити о себи како би могао бити наново рођен?
3. Зашто нам је толико тешко да чинимо оно што је исправно?
4. Чиме се мораш хранити ако желиш да доживиш ново рођење?
5. Шта Бог обећава да ће учинити када све предамо Христу?

Посвећење

"Као послушна деца, не владајући се по првим жељама у свом незнању, него по Свецу који вас је позвао, и ви будите свети у свему живљењу. Јер је писано: Будите свети, јер сам Ја свет." – I Петрова 1:14-16.

"Дело преображаја из непосвећености у светост непрекидни је и трајни задатак. Бог из дана у дан стално ради на оплемењивању људи, али и човек са своје стране треба да сарађује с Њим, трудећи се истрајно да у себи развије добре навике." – *The Review and Herald, March 15, 1906.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела апостола, 420-427.*

☐ Недеља

3. децембар

1. ЊЕГОВ НАРОД МОРА БИТИ СВЕТ

а. Која Божја особина прожима небо, а морају је имати сви који желе да ују у Његово присуство? I Петрова 1:14-16.

"Божја праведност је апсолутна. Та праведност одлика је свих Његових дела и свих Његових закона. Божји народ мора бити налик Њему. Христов живот треба да се открије у животу Његових следбеника. У свим Његовим јавним и приватним поступцима, у свакој речи и делу, могла се видети практична побожност, и та побожност треба да се покаже и у животу Његових ученика." – *Одабране поруке I, 189.*

"Бог не може да поднесе присуство греха. Грех је оно на шта Бог мрзи... Светост је темељ Божјег престола; грех је супротан светости; грех је разапео Сина Божјег. Кад би људи могли да сагледају како је грех одвратан, не би му попустили, нити би се на њега навикавали. Променили би се у животу и карактеру. Савладали би тајне слабости. Ако хоћете бити свети на небу, морате прво да будете свети на земљи." – *Сведочанство за пророке, 120.*

б. Шта је од почетка била Божја намера за човека? Шта нам Свето Писмо каже о Божјој вољи за нас? Ефесцима 1:4; I Солуњанима 4:3.

2. ПРИПИСАНА И ДОДЕЉЕНА ПРАВДА

- а. Да ли је посвећење дело тренутка или процес који траје? Који кораци су потребни како бисмо достигли овај циљ? Јеврејима 6:1; Филибљанима 3:13,14; II Петрова 1:5-10.**
-
-

"Свето Писмо јасно показује да дело посвећености напредује постепено. Када грешник, обративши се, нађе мир с Богом кроз Христову крв искупљења, тада је хришћански живот тек започео. Тада он мора да се да 'на савршенство', да узрасте 'у човека савреног, у меру раста висине Христове' (Ефесцима 4:13). Апостол Павле каже: 'Једно пак велим: шта је остраг заборављам, а за оним што је напред сежем се, и трчим к белези, к дару горњег звања Божијег у Христу Исусу' (Филибљанима 3:13,14). А Петар нам предочава степенице, којима се до библијске посвећености заиста може стићи: 'И на само ово окрените све старање своје да покажете у вери својој добродетел, а у добродетели разум, а у разуму уздржање' (I Петрова 1:5,6)." – *Велика борба*, 414.

"Начин на који треба да градимо своје спасење јасно је описан у петом поглављу II Петрове посланице. Милости стално треба да додајемо милост, и док то будемо чинили, Бог ће за нас радити на умножавању милости." – *The Review and Herald, March 15, 1906.*

- б. Шта је за нас учињено Христовом милошћу, и шта ће бити свакодневно искуство оних у којима Христос борави? Римљанима 5:10.**
-

"Оправдање значи спасавање душе од проклетства, тако да може постићи посвећеност, а кроз посвећеност небески живот. Оправдањем се савест, очишћена од мртвих дела, оспособљава да прими благослове посвећења." – *Коментари библијских њексјова*, 760.

"Унутрашња правда се открива споља. Ко њу има неће бити груб и без саучешћа. Напротив, он из дана у дан расте у Христово обличје, из силе у силу. Ко је посвећен истином, он зна да влада собом. Он следи Христов пример док слава не замени милост. Правда која нас оправдава, нама се урачунава; а правда која нас посвећује, нама се даје. Прва нам даје право на небо, а друга нас оспособљава за небо." – *The Review and Herald, June 4, 1895.*

3. ДЕЛО ПОСВЕЋЕЊА

- а. Будући да имамо Христову приписану правду, колико темељно дело посвећења треба да буде извршено, и са којим циљем? I Солуњанима 5:23.**
-
-

"Наше посвећење је дело Оца, Сина и Светог Духа. То је испуњење завета Божјег учињеног са онима који су се обавезали да ступају у свето сродство са Оцем, Сином и Светим Духом. Јесте ли рођени наново? Јесте ли постали нова бића у Христу Исусу? Онда настојте да сарађујете са те три велике небеске силе које толико раде у вашу корист." – *Коментари библијских џексџова, 759.*

"Кроз деловање Светог Духа, посвећење истином, верник постаје прикладан за небеске дворе; јер Христос делује у нама, и на нама почива Његова праведност. Без тога ниједна душа неће добити право на небо. Не бисмо могли уживати у небу када утицајем Духа и Христовом праведношћу не бисмо постали прикладни за његово свето окружење." – *Одабране џорукe 1, 378.*

- б. Како се то постиже? Коју улогу у томе има грешник? Титу 3:5.**
-
-

"Када се душа преда Христу, тада новим срцем завлада нова сила. Изврши се промена коју човек својим силама никад не може остварити. То је потпуно натприродна појава која уноси један натприродан елемент у људску природу." – *Жеља векова, 305.*

"Но иако је Христос све, треба да подстичемо сваког човека на неуморну марљивост. Треба се трудити, борити се, мучити се, бдети и молити се како нас лукави непријатељ не би надвладао. Сила и милост којом то можемо постићи долази од Бога и на нама је да не престано верујемо у Онога који је у стању да спаси свакога ко приђе Богу кроз Њега. Никада ни на кога немојте оставити утисак да човек треба да учини мало или ништа; насупрот томе, подучавајте људе да сарађују с Богом како би могли успешно победити." – *Одабране џорукe 1, 366.*

4. БИБЛИЈСКО ПОСВЕЋЕЊЕ

а. Шта је библијско посвећење? Шта оно подразумева? I Солуњанима 3:13.

"Речју Божјом и посредством Његовог Светог Духа откривају се људима велика, у Божјем закону утеловљена начела праведности. А пошто је Божји закон 'свет, праведан и добар' и представља препис божанског савршенства, то значи да ће и карактер обликован покораванем овом закону бити свет. Христос је савршени пример оваквог карактера. Он каже: 'Ја одржах заповести Оца свог' (Јован 15:10). 'Јер Ја свагда чиним што је Њему угодно' (Јован 8:29). Христови следбеници треба да постану слични Њему – милошћу Божјом они треба да развијају карактер који ће бити у складу са начелима Његовог светог закона. То је библијска посвећеност." – *Велика борба, 413.*

"Посвећеност истакнута у Светом Писму обухвата цело биће – дух, душу и тело." – *Велика борба, 417.*

б. Шта ће бити искуство истински обраћеног верника? Шта таква верник чини одговарајући на позив на покајање? I Коринћанима 15:57.

"Хришћанин може чути дошаптавања која подстичу на грех, али он ће непрекидно водити борбу против тога. Ту је неопходна Христова помоћ. Тада се људској слабости придружује божанска снага, и вера може да ускликне: 'А Богу хвала који нам даде победу кроз Господа нашег Исуса Христа' (I Коринћанима 15:57)." – *Велика борба, 414.*

"Покајање не може бити искрено ако није праћено и преображајем. Христова правда није огртач којим треба да се покрију непризнати и непобеђени греси, него једно животно начело које преображава карактер и управља животом. Светост значи неподељена оданост Богу, значи потпуно потчињавање срца и живота небеским начелима." – *Жеља векова, 533.*

"Нико не може бити живи хришћанин ако свакодневно не стиче лично искуство у побожности и ако се свакодневно не одриче сам себе, ведро носећи крст и следећи Христа. Сваки прави хришћанин свакодневно мора напредовати у божанском животу. И док напредује ка савршенству, он свакодневно доживљава обраћење у Богу и то обраћење неће бити завршено све док не достигне савршенство хришћанског карактера, потпуну спремност за добијање бесмртности." – *II Сведочанство, 565.*

5. ДОКАЗ ПОСВЕЋЕЊА

- а. Какво је искуство срца у коме је извршено дело посвећења? Шта ће таквима бити нарочита радост? Псалам 119:14-16.**

.....

.....

"Права послушност увек долази из срца. То значи сарађивати с Христом свим срцем. Ако Му се предамо, Он наше мисли и циљеве толико поистовећује са својима, а наше срце и ум усклађује са својом вољом до те мере да покорвајући се Њему у ствари поступамо у складу са својим побудама. Наша воља постаје оплемењена и посвећена и наша највећа радост састоји се у томе да служимо Њему. Кад упознамо Бога онако како имамо могућности да Га упознамо, наш живот је тада живот непрекидне послушности. Зато што познајемо и ценимо Христов карактер и зато што одржавамо сталну заједницу с Богом, грех нам постаје све више мрзак и одвратан." – *Жеља векова*, 647.

- б. Шта је доказ оваквог посвећења? Како покајнички грешник зна прави пут? I Јованова 2:3-6.**

.....

.....

"Унутрашња правда се открива споља. Ко њу има неће бити груб и без саучешћа. Напротив, он из дана у дан расте у Христово обличје, из силе у силу. Ко је посвећен истином, он зна да влада собом. Он следи Христов пример док слава не замени милост." – *The Review and Herald*, June 4, 1895.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта значи бити свет?
2. Објасни разлику између приписане и додељене правде.
3. На који начин се врши дело посвећења?
4. Шта је последица истинског посвећења?
5. Шта је доказ да је душа посвећена?

Праведношћ данас

"Дечице! Нико да вас не вара: који њравду ѡвори њраведник је, као шћо је Он ѡраведан." – I Јованова 3:7.

"Праведност значи чинити право, а право је да се свакоме суди према његовим делима. Дела ће открити наш карактер; само дела показују да ли је вера права." – Христове очигледне ѡоуке, 279.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Faith and Works, 91-94.*

□ Недеља

10. децембар

1. ЗАШТО НАМ ЈЕ СВИМА ПОТРЕБНА ПРАВЕДНОСТ?

а. Шта је праведност и коме ће она бити дата као бесплатан дар? Матеј 5:6.

"Правда је светост, сличност Богу, а 'Бог је љубав' (I Јованова 4:16). Она је сагласност са Божјим законом 'јер су све заповести Твоје праведне' (Псалам 119:172), а љубав је 'извршење закона' (Римљанима 13:10). Правда је љубав, а љубав је видело и живот Божји. Божја правда је отеловљена у Христу. Примајући Њега, примамо и правду.

"Ова се правда не добија мучним напорима, заморним радом, даровима или жртвом, већ она представља драговољан дар свакој гладној и жедној души." – Мисли са Горе блаженства, 16, 18.

б. Где треба да тражимо и пронађемо праведност? Исаија 45:22-25.

"Ако гледамо на себе у потрази за праведношћу која би нам омогућила да будемо од Бога прихваћени, тражимо на погрешном месту, 'јер сви сагрешише и изгубили су славу Божију' (Римљанима 3:23). Треба да гледамо на Исуса, јер 'ми пак сви који откритеним лицем гледамо славу Господњу, преображавамо се у оно исто обличје из славе у славу' (II Коринћанима 3:18). Своју потпуност пронаћи ћете посматрајући Христа, Јагње Божје које је узело на себе грехе света." – *Faith and Works, 108.*

2. НАША ПРАВЕДНОСТ ТРЕБА ДА БУДЕ ХРИСТОС

а. Како ми Христову праведност можемо учинити својом? Римљанима 3:24-26.

"Христова благодат је довољна да оправда покајничког грешника без икакве заслуге или права са његове стране. Оправдање представља потпуни, комплетан опроштај греха. Тренутака кад грешник вером прими Христа, тренутака је његовог помиловања и примања опроштаја. Њему се приписује Христова правда." – *Коментари Библијских текстових*, 634,635.

"Христос гледа на наш дух, и када види да носимо своје бреме у вери, Његова савршена светост постаје искупљење за наше недостатке. Када дамо све од себе, Он постаје наша праведност." – *Faith and Works*, 102.

б. Зашто је благодат толико важна у примању Христове праведности? Зашто у чину оправдања нагласак није на делима? Римљанима 4:3-5.

"Без Христове милости грешник се налази у безнадежном стању – за њега се не може учинити ништа – али кроз божанску милост човеку се дарује натприродна моћ која делује у уму, срцу и карактеру. Доделивање Христове милости је оно што нам омогућује да разазнамо мрску природу греха и напослетку га истерамо из храма душе. Кроз милост долазимо у заједницу с Христом и вежемо се уз Њега у делу спасења. Бог је нашао за сходно да одреди веру као услов помиловања грешницима – не зато што би се у вери налазила било каква сила којом бисмо могли да заслужимо спасење, већ зато што се вера може ухватити за Христове заслуге које су дане као лек против греха. Вера може да истакне Христову савршену послушност уместо грешниковог преступа и издаје. Када грешник верује да је Христос његов лични Спаситељ, тада – у складу са својим поузданим обећањима – Бог опрашта његов грех и дарује му бесплатно оправдање. Душа која се каје увиђа како је добила оправдање зато што је Христос, у улози њеног Заменика и Јемца, умро за њу и постао њен откуп и праведност." – *Faith and Works*, 100, 101.

"Најбољи напори које човек у својој сопственој снази може да учини безвредни су у покушају да задовоље захтеве светог и праведног закона који је прекршен; али вером у Христа он се може позвати на праведност Сина Божјег као довољну... Права вера присваја Христову праведност, и са Христом грешник постаје победник; он постаје саучесник у божанској природи, и на тај начин удружују се божанско и људско." – *Faith and Works*, 93, 94.

3. ПРАВЕДНОСТ ТРЕБА ДА СЕ ОТКРИЈЕ У ПОРОДИЦИ

а. Шта нам је неопходно како би наш дом био благословен? Јован 1:12.

.....

"Они који су примили Христа, у свом дому треба да покажу шта је Његова милост учинила за њих. 'А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово' (Јован 1:12). Христов ауторитет који прожима искреног верника осећа се у читавом дому. То ће допринети усавршавању карактера свих чланова дома." – *Темељи срећнога дома, 27.*

б. Какав став треба да гајимо према онима који нас окружују у дому? Колошанима 3:12,13.

.....

"Из сваког хришћанског дома треба да зрачи света светлост. Љубав треба објавити делима. Она треба да живи у свим породичним односима, откривајући се у брижљивој љубазности и нежној, несребичној учтивости." – *Темељи срећнога дома, 28.*

"Међусобна љубазност и подношење претвориће ваш дом у рај и свете анђеле привући у породични круг." – *Темељи срећнога дома, 344.*

"Негујте саучешће према другима. Нека ведро расположење, љубазност и љубав испуњавају дом. Ово ће ојачати и љубав према верским дужностима, па ће се свака дужност, и велика и мала, обављати са радосним срцем." – *Темељи срећнога дома, 352.*

с. Који циљ сви треба да имамо за наше породице? Матеј 5:14-16.

.....

"Остварење јединства је најважнији задатак хришћана у једном дому. Тај посао треба да прошире и на суседе који живе око њих. Они који су примили светлост треба да јој допусте да светли јасним зрацима. Њихове речи, прожете Христовом љубављу, треба да буду мирис животни за живот.

"Што су чланови породице чвршће сједињени у свом послу у дому, утолико ће узвишенији и кориснији бити утицај који ће отац и мајка, синови и кћери вршити на ближње око себе." – *Тем. срећнога дома, 28.*

4. БИТИ СЛИЧАН ХРИСТУ У ЦРКВИ

а. Какав став треба да имамо према другима? Филиплјанима 2:3. Како овај став такође открива наше поуздање у Христа?

"Не зато што смо сами праведни, већ управо зато што смо зависни, грешни, заблудели и беспомоћни, морамо се ослонити на Христову праведност, а не на своју сопствену." – *In Heavenly Places*, 23.

б. Какво посебно поштовање треба да имамо према ономе ко је са нама у вери? Римљанима 12:10.

"Као што се чланови једне верне породице брину један за другог, послужују болесне, потпомажу слабе, поучавају неупућене и упућују неискусне, тако нека и они који су 'домашњи у вери' међусобно носе бригу за немоћне као и за оне који су у оскудици. Не смемо их занемарити ни под којим приликама и околностима." – *Здравље и срећа*, 175.

"Морамо задобити ону меру Христове благодати која ће нам омогућити да живимо заједно у љубави и јединству у овом животу, иначе никада нећемо бити у могућности да живимо заједно у животу који ће доћи." – *This Day With God*, 372.

"Што се више приближавамо Христу бићемо ближи један другоме. Бог се прославља кад се Његов народ сједини у заједничком раду." – *Темељи срећнога дома*, 145.

с. Шта доказује да смо као чланови цркве примили Христа и да се посвећујемо? Језекиљ 20:12. Шта се догађа када пропустимо да Христову правду учинимо својом?

"Од свих осталих прописа који су били дати Јеврејима субота их је највише одвајала од околних народа. Бог је одредио да празновање суботе означаје Јевреје као Његове поклонице. Она је била симбол њиховог одвајања од идолопоклонства и њихове везе са истинитим Богом. Међутим, да би суботу празновали као свету, људи и сами морају бити свети. Они кроз веру морају постати учесници у Христовој правди..."

"Кад су се Јевреји одвојили од Бога и пропустили да вером прихвате Христову правду, субота је за њих изгубила свој смисао." – *Жеља векова*, 263.

5. ПРАВИ МИСИОНАРИ СВЕТУ

- а. Како ми заиста можемо представљати Христа и Његову праведност нашим ближњима? Јован 15:4,5.**

"Нашим речима и делима можемо открити силу истине која преображава карактер. Свако од нас може открити да зависи о Христовој праведности, не о нашој сопственој формираној праведности. Можемо пребивати у Христу као лозе у чокоту, имајући тако живу везу са Њим да нам је радост радити као што је Он радио, бити помоћ и благослов нашој браћи. Можемо радити Христова дела, чинећи оно што је Њему угодно." – *Ellen White 1888 Materials, 137, 138.*

- б. Коју Божју особину треба да се трудимо да испољавамо у нашем контакту са ближњима? Псалам 119:88; 69:16.**

"Ми морамо заборавити себе и увек тражити прилике чак и мале, да покажемо захвалност за добро које смо примили од других; ми морамо тражити прилике да друге охрабримо, и да им својим нежним поступцима и малим делима љубави олакшамо и скинемо њихове терете. Ове промишљене услужности, које почињу у нашој породици, прелазе породични круг и помажу да се увећа општа животна срећа. Занемаривање ових малих дела проузрокује горчину и јад у животу..."

"Немогуће је бити у заједници са Христом, а показивати нељубавност према другима и занемаривати њихова права." – *Темељи срећнога дома, 348.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Где треба да тражимо прихватање од Бога?
2. Како Исус прашта грешнику? Колико је потпун овај опроштај?
3. Где треба да започнемо своје дело као хришћани и шта то укључује?
4. Ако не успевамо да живимо у љубави и јединству са својом браћом овде, какву наду имамо на будући живот? Како треба да се опходимо према другима?
5. Како можемо да покажемо Божју љубав према другима? О чему сведочи наша нељубавност према ближњима?

Пошћуни у Хрисћу

"И да будеш исцњени у Њему који је глава сваком поглаварству и власи." – Колошанима 2:10.

"Вером у Христа сваки недостатак карактера може да се уклони, свака мрља да се очисти, свака мана да се поправи, свака врлина да се развије." – Васшшање, 230.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Mind, Character and Personality 1, 27-37.*

□ Недеља

17. децембар

1. ПОЗВАНИ НА САВРШЕНСТВО

а. Шта смо од Исуса позвани да будемо у овом свету? Матеј 5:48.

.....

"Божји идеал за Његову децу је виши но што и највиша људска мисао може да схвати. 'Будите ви дакле савршени, као што је савршен Отац ваш небески.' Та заповест је и једно обећање. План искупљења садржи наше потпуно избављење од силе сотоне. Христос покајничку душу увек одваја од греха. Он је дошао да уништи дела ђавола и омогућио је да Свети Дух буде дат свакој покајничкој души да би се сачувала од греха." – *Жеља векова, 291.*

б. Са чијим ликом наш живот треба да буде потпуно усклађен? Римљанима 8:29.

.....

"Идеалан хришћански карактер је сличан Христовом. Као што је Син човечји у свом животу био савршен, тако и Његови следбеници треба да буду савршени у свом животу. Исус је у свему био саздан слично својој браћи. Постао је тело као што смо и ми. Био је гладан, жедан и уморан. Хранио се јелом и крепио се сном. Делио је судбину човека, али је ипак био безгрешни Син Божји. Био је Бог у телу. Његов карактер мора постати наш." – *Жеља векова, 291.*

2. ПОТПУНИ У ХРИСТУ САДА

а. Које охрабрење нам се даје након што искусимо опроштај греха и ново рођење? Колошанима 2:10.

"Ми никада не можемо достићи савршенство својим добрим делима. Душа која вером гледа у Исуса одбацује своју праведност. Она себе сматра несавршеном, своје покајање недовољним, своју најјачу веру слабом, своју најдрагоценију жртву скромном, и понизно пада на колена у подножју крста. Али, глас јој се обраћа из ризнице Божје Речи. Изненађена, она чује поруку: 'Да будете испуњени у Њему' (Колошанима 2:10). И тако душа налази свој мир. Не мора више да се труди да нађе неку достојност у себи, неко заслужно дело којим би стекла Божју наклоност." – *Faith and Works, 107, 108.*

б. Будући оправдани вером, у ком стању треба да наставимо да ходимо? Колошанима 4:12 (последњи део).

"Господ Исус делује преко Светога Духа, јер је Свети Дух Његов представник. Преко Њега Исус удахњује духовни живот у душу, оживљујући њене снаге на добро, чистећи је од моралне прљавштине, чинећи је прикладном за своје царство. Исус има на располагању велике благослове које жели да излије, богате дарове које жели да раздели људима. Он је дивни Саветник, бескрајан по мудрости и снази; и ако будемо признали силу Његовог Духа, бићемо савршени у Њему. Каква ли је то узвишена мисао! У Христу 'живи свака пунина Божанства телесно. И да будете испуњени у Њему' (Колошанима 2:9,10)." – *Our High Calling, 152.*

с. Шта Христос, као наш Посредник, никад не престаје да чини за оне који вером пребивају у Њему? Јеврејима 7:25 (последњи део).

"Христос је сада у небеској светињи над светињама и пред Оцем се залаже за нас. Ниједног тренутка Он не престаје да се потпуно поистовећује са својим народом, чије интересе заступа пред Богом. Али иако смо тако заступљени пред Оцем, не смемо се усудити да, превише рачунајући на Његову милост, постанемо безбрижни и равнодушни, попуштајући сопственим жељама и склоностима. Христос није слуга греху. Ми смо потпуни у Њему, примљени у Љубљеноме, само онда ако вером и останемо у Њему." – *Faith and Works, 107.*

3. ПРИХВАТЉИВА ПОСЛУШНОСТ ДАНАС

а. Коју суштинску истину о нашим напорима да удовољимо Богу треба да разумемо? Филибљанима 2:12,13.

"Онај ко покушава да досегне небо властитим делима вршећи закон, покушава немогуће. Човек не може бити спасен у непослушности, али његова дела не би требало да буду само његова; Христос треба да ради у њему да хоће и чини оно што Му је угодно. Када би се човек могао спасити властитим делима, могао би у себи наћи некакав разлог за радост. Покушај човека да задобије спасење својом властитом снагом приказан је Каиновом жртвом. Све што је човек у стању да учини без Христа укаљано је себичношћу и грехом; али оно што се чини кроз веру, прихватљиво је Богу. Кад се трудимо да задобијемо небо кроз Христове заслуге, тада душа напредује. Гледајући на Исуса, Зачетника и Свршитеља наше вере, можемо напредовати из снаге у снагу, из победе у победу; јер је Божја милост кроз Христа осигурала наше потпуно спасење." – *Одабране њорукe 1, 349.*

б. Чији напори и верске службе нису могле бити од Бога прихваћене и зашто? Лука 18:11,12.

с. Како су наша добра дела једино прихваћена пред Богом? Јеврејима 7:25.

"Верске службе, молитве, слављење, покајничка признања греха, уздижу се од истинских верника попут тамјана до небеске светиње, но будући да пролазе кроз искварене људске канале, толико су окаљани да пред Богом не могу имати никакву вредност ако не буду очишћени крвљу. Не уздижу се у беспрекорној чистоћи, и ако их Посредник, који се налази с десне стране Богу, не очисти и не изнесе у својој праведности, не могу бити прихватљиви Богу. Сав тамјан из земаљских светиња мора бити обogaћен капима Христове крви која чисти. Он пред Оцем држи кадионицу властитих заслуга у којој нема никакве мрље земаљске покварености. У ту кадионицу Он сакупља молитве, слављење и признања својег народа, те с њима стапа властиту беспрекорну праведност. Тада се тамјан, омирисан заслугама Христове жртве помирења, уздиже пред Богом савршено и у потпуности прихватљив. Тада добијамо натраг милостиве одговоре." – *Одабране њорукe 1, 329.*

4. БИТИ САВРШЕН ДАНАС

а. Боравећи у Христу, са потпуним уверењем да смо прихваћени пред Богом, шта сада треба да радимо? Јеврејима 6:1.

"Нећемо никада моћи да угледамо нашег Господа у миру, ако наше душе нису беспрекорне. Морамо одражавати савршен Христов лик. Као што је велики апостол рекао, морамо доћи 'у меру раста висине Христове.' До таквог стања никад нећемо доћи без усрдних напора. Ако желимо да достигнемо савршенство хришћанског карактера, морамо се свакодневно борити против спољашњег зла и унутрашњег греха." – *Selected Messages 3, 148.*

б. У нашим најбољим напорима да као верници будемо послушни Богу, где лежи наша способност да то извршимо? II Коринћанима 3:5.

"Христос је наш узор, савршен и свет узор који смо добили да следимо. Никада нећемо бити као узор; али Га можемо опонашати и следити према својим способностима." – *Ye Shall Receive Power, 369.*

"Када се у срцу налази жеља за послушношћу Богу, када се улажу напори у том смеру, Исус прихвата ту намеру и труд као оно најбоље што је човек у стању да понуди, те својом властитом Божанском заслугом надокнађује оно што човеку недостаје." – *Одабране њорукe 1, 367.*

"Христос воли своју децу, чак и кад греше... Он их будно посматра, и кад они дају све од себе, обраћајући се Богу за помоћ, будите сигурни да ће таква служба, иако несавршена, бити прихваћена." – *Selected Messages 3, 196.*

с. Док напредујемо ка савршенству, шта Свети Дух излива у наше срце? Шта ће нас то навести да чинимо? Римљанима 5:5; I Јованова 3:18.

"Савршенство хришћанског карактера постиже се само непрекидном тежњом хришћанина да помогне другима и да им послужи на благослов." – *Дела айосѿола, 415.*

"Тамо где има вере, појављују се добра дела. Посећују се болесни, сиромашни су збринути, сирочад и удовице нису занемарени, голи су одевени, гладни су нахрањени. Христос је ходио чинећи добро, и када су људи уједињени с Њиме, они љубе Божју децу, а кротост и истина управљају њиховим корацима." – *Одабране њорукe 1, 381.*

5. НАША СИГУРНОСТ СПАСЕЊА

а. Колико је потпун опроштај греха понуђен покајничком грешнику? I Јованова 1:9.

"Кроз жртву принесену у наше име, греси могу бити опроштени у потпуности. Ми не зависимо од онога што човек може учинити; наше је поуздање у ономе што Бог може учинити за човека кроз Христа. Када се у потпуности предамо Богу, и верујемо без задршке, Христова крв чисти нас од свих греха. Савест тада може бити ослобођена од осуде. Кроз веру у Његову крв, сви могу постати савршени у Христу Исусу. Хвала Богу да се ту ради о стварима које су могуће. Ми можемо задобити посвећење. Можемо уживати Божју наклоност. Не треба да се плашимо мислима како Христос и Бог гледају на нас, већ треба да мислимо о томе како Бог гледа на Христа, нашег Заменика... Ономе који се каје и верује Господ показује како Христос прихвата предање његове душе, коју ће обликовати и украсити да буде налик Његовој." – *Selected Messages 2, 32, 33.*

б. Какву сигурност имамо у Божју способност да нас спаси од греха данас? Јуда 24; Филибљанима 1:6.

"Кад Христос влада у нама онда је срце чисто и потпуно слободно од греха. У животу се тада у потпуности открива слава и савршенство онога што Јеванђеље може да учини за човека. Примање Спаситеља доноси савршени мир, савршену љубав и савршену сигурност. Лепота и миомирис карактера Христовог, откривени у животу, представљају потврду да је Бог заиста послао свога Сина у свет да буде његов Спаситељ." – *Христове очигледне поуке, 383.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Објасни како речи "будите дакле савршени" представљају и заповест и обећање.
2. Зашто је Христово посредовање толико важно за нас данас?
3. Шта је потребно да би сва наша дела данас могла бити прихваћена пред Богом?
4. Шта бити савршен данас практично значи за верника?
5. Како данас можемо имати савршену сигурност спасења?

Вести шрећег анђела у стварности

"И у њиховим устима не нађе се превара, јер су без мане пред престолом Божијим." – *Откривење 14:5.*

"Неки су ми писали и поставили питање, да ли је вест о оправдању вером вест трећег анђела. Одговорила сам: 'Да, то је неоспорно вест трећег анђела.'" – *The Review and Herald, April 1, 1890.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Faith I Live By, 209-215.*

Недеља

24. децембар

1. ОБНАВЉАЊЕ ОСНОВНИХ ИСТИНА

а. Која је нада јеванђеља и како је она повезана са троструком вешћу из Откривења 14:6-12? Откривење 14:6; Колошанима 1:23,26-28.

"Христос жељно очекује да буде откривен у својој Заједници. Када се Христов карактер буде у потпуности испојио у припадницима Његовог народа, тада ће Он доћи да их призна и затражи као своју својину." – *Христове очиљедне њоуке, 48.*

б. Која важна доктрина је обновљена током другог адвентног покрета? Шта су ови људи постали? Исаија 56:1,2; 58:12.

"Господ нам је послао поруку за ово време да би се хришћанство учврстило на вечним темељима, и сви који верују у садашњу истину морају стајати, не у сопственој мудрости, већ у Богу, и подизати 'темеље који ће стајати од колена до колена.' Такви ће у небеским књигама бити регистровани као они који су зазиђивали развалине и поправљали путеве за насеље. Ми треба да се држимо истине зато што је истина, упркос и најгорченијем противљењу. Бог ће деловати на људски ум. То дело не може да оствари сам човек. Велика просватна сила долази од Христа; блистави сјај Његовог карактера треба истицати пред народом у свакој проповеди и у свакој расправи." – *Коменџари библијских текстова, 343.*

2. ЈЕДИНСТВО ВЕРЕ

а. Који дарови оспособљавају искрене адвентне вернике да размишљају о нарочитим истинама за ово време? I Коринћанима 12:28.

"Бог изводи један народ из света на узвишени степен вечне истине, на пут Божјих заповести и вере Исусове. Он ће га приготовити и навићи на ред. У њему неће бити неслоге, неће један веровати једно док други има сасвим супротно мишљење, нити ће ико ићи својим путем независно од тела Заједнице. Путем разноликих дарова и вођства које је Бог успоставио у својој цркви сви ће доћи до јединства вере. Ако се неко држи свог мишљења о библијској истини не обазирајући се на мишљење своје браће и оправдавајући свој став правом на своје лично гледиште, па га још намеће и другима, како такав може да испуни Исусову молитву за јединство?" – *Сведочанство за њојведнике, 14.*

б. Како јединство у цркви утиче на наше сведочење за истину? Јован 13:35.

"Јединство цркве врши утицај на оне који не верују и који живе световно." – *That I May Know Him, 153.*

"Наше јединство и љубав према другима су особине којима сведочимо свету да је Бог послао свог Сина да спаси грешнике." – *This Day With God, 120.*

с. Шта би било могуће да су верници у пуној вери прихватили дар Христове праведности? Ефесцима 4:13.

"Управо Свети Дух, Утешитељ, којег је Исус обећао да ће послати на свет, мења наш карактер и усклађује га с Христовим ликом, и када се то догоди, ми одражавамо као у огледалу славу Господњу. То значи да је карактер онога ко се тако угледа на Христа толико сличан Његовом, да људи посматрајући њега виде Христов карактер који се одражава као у огледалу. Неприметно за нас саме ми се мењамо из дана у дан и своје путеве и прохтеве претварамо у Христове путеве и жеље, у љупкост Његовог карактера. Тако растемо у Христу несвесно одражавајући Његов лик." – *The Review and Herald, April 28, 1891.*

3. СУД

- а. Који значајан приказ је показан пророку Данилу, и када је он почео? Како је Христова служба повезана са тим? Данило 7:9,10,13,14; I Јованова 2:1; Данило 8:14.**

"...И гле, као Син човечији иђаше на облацима небеским, и дође до старца и стаде пред Њим. И даде Му се власт и слава и царство да Му служе сви народи и племена и језици; власт је Његова власт вечна, која неће проћи, и царство се Његово неће расути' (Данило 7:13,14). Долазак Христов који се овде описује није Његов други долазак на земљу. Он долази пред Старца на небу да прими власт, славу и царство које ће Му бити дато на крају Његове посредничке службе. Овај долазак, а не Његов други долазак, представљао је оно што је према пророчанству требало да се догоди по истеку 2300 дана - године 1844. Тада је, у пратњи небеских анђела, наш велики Првосвештеник ушао у светињу над светињама и дошао пред Бога да изврши последње дело у својој служби за људе - да одигра своју улогу у делу истражног суда и изврши помирење за све који се покажу да имају право на то." – *Велика борба*, 422, 423.

- б. Ако смо прихватили Христову приписану правду и живели силом Његове додељене правде, како ћемо стајати на овом суду? Проповедник 12:14; Матеј 12:36,37.**

"Поред имена оних који су истински окајали своје грехе, позивајући се у вери на Христову крв као жртву помирења, биће у небеским књигама забележено опроштење. Пошто се пронађе да им је карактер усклађен са вољом Божјом и да су постали учесници Христове правде, њихови греси ће бити избрисани, а они сами проглашени достојнима вечнога живота..."

"Греси који нису окајани и напуштени, неће бити ни опроштени нити из књига избрисани, него ће на дан Божјега суда стајати као сведочанство против грешника. Учинио он своја зла дела у светлости дана или у тами ноћи, она су гола и откривена пред Оним коме ћемо морати да одговоримо. Божји анђели су видели сваки учињени грех и записали га у непогрешиве књиге. Грех се може сакрити, порећи и затајити пред оцем, мајком, женом, децом и пријатељима. Нико осим починиоца можда нема ни најмање појма о кривици, али је она гола и откривена пред небеским бићима... Људи искварени у души могу да преваре човека, али Бог може да прозре свако претварање и Он чита унутрашњи живот човека." – *Велика борба*, 425, 428.

4. БРИСАЊЕ ГРЕХА

а. Шта је откривено о карактеру и стању оних који су посвећени у овом времену запечаћења? Откривење 14:1-5.

"Та мучно кушана и проверавана, али верна Божја деца биће обучена у беспрекорно чисте хаљине правде Христове. Припадници презреног остатка биће одевени у прекрасне одежде славе, и никада више неће бити окаљани изопаченошћу овога света. Њихова имена остаће у животној књизи Јагњета, записана међу именима верника из свих времена. Они су одолели намамљивању архиобмањивача, не одступајући од своје оданости и поред свег урлања аждаје. Сада су заувек сигурни да кушач својим лукавствима више не може да им науди." – *V Сведочанство*, 450.

б. Која се предивна размена врши у небеској светињи за време суда умрлим, а затим и живим праведницима? Дела 3:19.

"Видела сам да многи занемарују толико потребну припрему очекујући да ће их 'освежење' или 'позни дажд' оспособити да опстану на дан Господњи и да живе у Његовој присутности. О, колико сам њих видела у време невоље без Божје заштите! Они занемарују неопходну припрему, стога неће моћи да приме 'освежење' које сви морају примити да би могли живети у присутности светога Бога." – *Рани сјиси*, 75, 76.

с. У каквом духовном стању морамо бити када Исус дође? Јеврејима 12:14; II Петрова 3:14.

"Зато, љубазни, чекајући ово старајте се да вас Он нађе чисте и праве у миру' (II Петрова 3:14). То је мерило које треба да достигне сваки хришћанин, не по својој непрепорођеној способности, већ захваљујући милости коју му даје Исус Христос. Боримо се да савладамо сваки грех и будимо у стању да зауставимо сваку нестрпљиву, раздражљиву реч." – *Our High Calling*, 235.

"Сотона у Сину Божјем није могао наћи ништа што би му омогућило да над Њим извојује победу. Он је одржао заповести свога Оца, и у Њему није било греха који би сотони пружио било какво преимућство. То је стање у којем се морају наћи сви они који желе да се одрже у време невоље и душевне тескобе." – *Велика борба*, 553.

5. ПРАВЕДНИ ПОБЕДНИЦИ

- a. Које свечано упозорење је дато како би се Божји народ сачувао од превара последњих дана? Која одговорност почива на онима који су са тим упознати? Откривење 14:9-11; Језекиљ 33:2-4.

"Поруку трећег анђела треба сматрати најзначајнијом. Она представља питање од којег зависи живот или смрт. Утисак који ће порука оставити на слушаоце биће сразмеран усрдности и озбиљности са којом се она објављује." – *Коментари библијских текстова*, 929.

- b. Шта је записано о онима који су победници, спремни да дочекају Христа при Његовом другом доласку? Откривење 14:12.

"Припадници Божјег признатог народа - они који још на овој земљи докажу своју оданост Богу. Ко су ти? То су они што држе заповести Божје и имају сведочанство Исуса Христа, који Христа распетог признају за свога јединог Спаситеља." – *Коментари библијских текстова*, 931, 932.

"Није довољно веровати у Христово постојање. Ми морамо веровати у Њега. Једина вера која нам користи јесте вера која Га прима као личног Спаситеља, која присваја Његове заслуге. Многи сматрају да је вера један начин мишљења. Спасоносна вера је савез на основу кога они који примају Христа ступају у заветни однос са Богом. Истинска вера је живот. Жива вера - то је повећање животне снаге, то је поуздање помоћу кога душа постаје победоносна сила." – *Жеља векова*, 330.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. У ком смислу ми треба да 'поправљамо развалине'?
2. Зашто је толико важно да постоји јединство у цркви? Како је то могуће?
3. У каквом стању морамо бити да би нам греси били избрисани?
4. Како можемо достићи стандард карактера који Бог захтева?
5. Зашто није довољно да верујемо у Христово постојање? Шта то значи?

Посвећени њошњуну - дух, душа и тјело

"А сам Бог мира да вас њосвети у њошњуности и цијели ваш дух и душа и тјело да се сачува без кривице за долазак Госњода нашега Исуса Христа." – I Солуњанима 5:23.

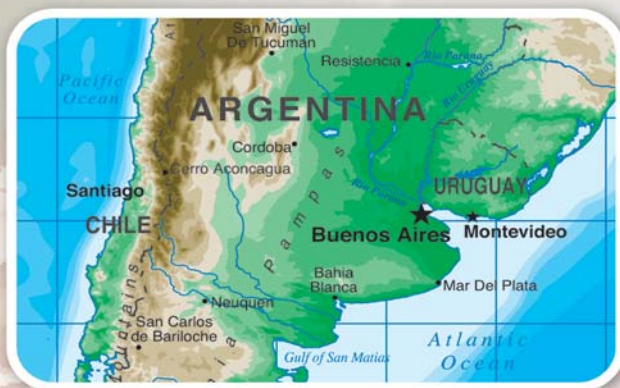
"Посвећење истакнуто у Светим списима односи се на читаво биће - дух, душу и тело. Ту се истиче права представа о потпуној посвећености. Павле се молио за припаднике цркве у Солуну да уживају овај велики благослов. 'А сам Бог мира да вас посвети у потпуности, и цијели ваш дух, душа и тјело да се сачува без кривице за долазак Господа нашега Исуса Христа.' - I Сол. 5:22.23.

"Истинска посвећеност је потпуно потчињавање вољи Божјој. Побуњеничке мисли и осећања су побеђени, а Христов глас прожимајући читаво биће буди у њему нови живот. Они који су истински посвећени не уздижу сопствено мишљење као мерило: шта је исправно а шта је погрешно. Они се не заносе самоправедношћу, већ су неповерљиви према себи, страхујући увек да испуњење обећања које им је намењено може и изостати ако не испуне услове под којима је обећање дато...

"Библијско посвећење се не састоји у снази емоција. Ту многи упадају у заблуду. За њих осећања представљају некакво мерило светости. Кад осећају занос или срећу, они тврде да су посвећени. Осећање среће или пак одсуство таквог заноса не представљају никакве доказе да ли јесмо или нисмо посвећени. Тренутна посвећеност уопште не постоји. Истинско посвећење је свакодневно дело и наставља се докле год је човек жив. Они који борећи се свакодневно са искушењима побеђују своје грешне склоности и теже за светошћу срца и живота никада неће разметљиво тврдити за себе да су достигли светост. Они су увек гладни и жедни правде. Они грех увек виде у свој његовој одвратности.

"Истинска светост није ништа мање него свакодневно умирање сопственом 'ја' и свакодневно потчињавање вољи Божјој." – *Мој живој данас*, 273.

Добровољни дар прве суботе



7. ОКТОБАР 2017
За обнову седишта
јужне јужноамеричке
Уније у Аргентини

4. НОВЕМБАР 2017
Литература за
мисионска поља



2. ДЕЦЕМБАР 2017
За цркву у Непалу

